

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ครั้งนี้ได้จากแบบสอบถามทั้งสิ้น 540 ชุด เป็นแบบสอบถามของครู 147 ชุด หัวหน้าสาย 20 ชุด และนักเรียน 373 ชุด สำหรับแบบสอบถามของนักเรียนยังได้แยกออกเป็น แบบสอบถามสำหรับนักเรียนที่เรียนวิชาเลือกในหมวดภาษาไทย 185 ชุด และสำหรับนักเรียนที่ไม่ได้เลือกเรียนอีก 188 ชุด ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเหล่านี้ตามวิธีการที่กล่าวไว้ในบทที่ 3 ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังนี้

ภาค 1

ข้อความทั่วไปแบ่งเป็นของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยและหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย

ก. ข้อความทั่วไปของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ซึ่งมีจำนวน 143 คน

1. เพศ

หญิง 117 คน ชาย 30 คน

2. อายุ

ต่ำสุด 20 ปี สูงสุด 58 ปี

เฉลี่ย 31.25 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.65

3. วุฒิ

ครูที่มีวุฒิสามัญมี 3 คน ได้แก่

ปริญญาโท (M.A.) 1 คน

อักษรศาสตรบัณฑิต 2 คน

ครูที่มีวุฒิทางการศึกษามี 140 คน

ระดับปริญญาตรี 97 คน

ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี 43 คน

4. สาขาวิชาที่สำเร็จ

วิชาเอกภาษาไทย 96 คน

วิชาโทภาษาไทย 11 คน

สาขาวิชาอื่น ๆ 17 คน

วุฒิที่ไม่มีวิชาเอกและวิชาโท (เช่น พิเศษครูมัธยม ประโยคครูประถม

และประโยคครูมัธยม) 30 คน

5. จำนวนปีที่เคยสอนมาทั้งหมด

ต่ำสุดไม่ถึง 1 ปี สูงสุด 34 ปี

เฉลี่ย 8.31 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.15

6. จำนวนปีที่เคยสอนภาษาไทย

ต่ำสุดไม่ถึง 1 ปี สูงสุด 19 ปี

เฉลี่ย 4.88 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.59

7. วิชาที่ทำการสอน

ภาษาไทย 10 วรรณคดีไทย 54 คน หลักภาษา 57 คน การใช้ภาษา

55 คน

ภาษาไทย 20 วรรณคดีไทย 61 คน หลักภาษา 59 คน การใช้ภาษา

62 คน

ภาษาไทย 30 วรรณคดีไทย 57 คน หลักภาษา 53 คน การใช้ภาษา

54 คน

ภาษาไทย 21 34 คน

ภาษาไทย 22 17 คน

ภาษาไทย 31 24 คน

ภาษาไทย 32 17 คน

8. จำนวนชั่วโมงสอนทั้งหมดใน 1 สัปดาห์

ต่ำสุด 2 ชั่วโมง สูงสุด 24 ชั่วโมง

เฉลี่ย 17.62 ชั่วโมง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.52

9. จำนวนชั่วโมงที่สอนภาษาไทยใน 1 สัปดาห์

ต่ำสุด 2 ชั่วโมง สูงสุด 24 ชั่วโมง

เฉลี่ย 17.00 ชั่วโมง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .35

10. สาเหตุที่ครูภาษาไทยทำการสอนวิชาภาษาไทย เพราะส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาในแขนงนี้มาโดยเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 59.86 รองลงมาร้อยละ 51.70 มีความสนใจและสมัครใจที่จะสอน ส่วนน้อยเพียงร้อยละ 3.40 ที่สอนเพราะไม่ถนัดสอนวิชาอื่น

11. ตำแหน่งหน้าที่นอกเหนือไปจากการสอน คือส่วนใหญ่ร้อยละ 80.27 เป็นครูประจำชั้น รองลงมาร้อยละ 3.40 เป็นครูพิเศษ และครูส่วนน้อยเพียงร้อยละ .68 เท่านั้นที่เป็นครูแนะแนว

12. ความรู้ความเข้าใจของครูเกี่ยวกับโครงการมัธยมแบบประสมก่อนการเป็นครู ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 68.02 เคยศึกษาและมีความรู้เกี่ยวกับโครงการมัธยมแบบประสมแบบ 1 มาพอสมควร รองลงมาร้อยละ 23.13 เคยศึกษาและมีความรู้เกี่ยวกับโครงการมัธยมแบบประสมมาเล็กน้อย มีครูจำนวนเพียงร้อยละ 1.36 ที่ไม่เคยรู้จักหรือได้ยินเกี่ยวกับโครงการมัธยมแบบประสมแบบ 1 มาเลย

13. ความรู้เรื่องการจัดการศึกษาของโรงเรียนมัธยมแบบประสมแบบ 1 ในปัจจุบัน ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 51.7 ได้ศึกษาเรื่องการจัดการศึกษา หลักสูตร และการวัดผลเฉพาะในหมวดวิชาภาษาไทยอย่างกระจ่างชัด รองลงมาร้อยละ 32.65 ยังมีความสงสัยข้องใจในวิธีการจัดการศึกษา หลักสูตร และการวัดผลของโรงเรียนมัธยมแบบประสมแบบ 1

14. อาคารสถานที่ที่ใช่ประกอบการสอนภาษาไทย ทุกโรงเรียนมีห้องสมุดสำหรับนักเรียน รองลงมามีห้องฉายภาพยนตร์ คิดเป็นร้อยละ 41.50 อันดับสามร้อยละ 40.14 มีห้องภาษาไทย โรงเรียนจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 12.24 ที่มีห้องกิจกรรมของชุมนุม

15. ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปริมาณและคุณภาพของห้องสมุดสำหรับนักเรียน ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 59.86 เห็นว่า นักเรียนสามารถค้นคว้าหนังสือในห้องสมุดประกอบการเรียนการสอนภาษาไทยได้บ้างบางบทเรียน รองลงมาร้อยละ 23.13 มีความเห็นว่านักเรียนสามารถค้นคว้าหนังสือในห้องสมุดประกอบการเรียนในบางวิชาและในบางบทเรียน

ของหมวดวิชาภาษาไทยเท่านั้น ความเห็นของครูจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 6.8 เท่านั้น ที่เห็นว่านักเรียนไม่สามารถค้นคว้าหนังสือในห้องสมุดประกอบการเรียนภาษาไทยได้เลย

16. หนังสือที่ครูภาษาไทยส่วนใหญ่ใช้ประกอบการสอนภาษาไทยคือ หนังสือวรรณคดีและนวนิยาย คิดเป็นร้อยละ 87.76 รองลงมาร้อยละ 80.95 ใช้หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และบทความต่าง ๆ สำหรับคู่มือครูนั้นครูใช้มากเป็นอันดับสาม คิดเป็นร้อยละ 69.39 ครูส่วนน้อยเพียงร้อยละ 47.62 เท่านั้นที่อ่านเอกสารจากหน่วยราชการ

17. ขอบกพร่องที่ครูภาษาไทยส่วนใหญ่ร้อยละ 77.56 พบจากการสอนนักเรียนคือ เด็กขาดทักษะในการเขียนแบบบรรยายและเขียนตัวสะกดผิดมากเป็นอันดับแรก จำนวนรองลงมาร้อยละ 75.71 เด็กขาดทักษะทางการพูด ไม่กล้าพูด พูดไม่ชัด โดยเฉพาะตัว ร, ล และอักษรควบ ขอบกพร่องที่ครูภาษาไทยจำนวนน้อยพบเพียงร้อยละ 35.37 เห็นว่าเด็กไม่ชอบเรียนภาษาไทย แม้จะมีการปรับปรุงวิธีสอนใหม่ ๆ

ข. ขอความทั่วไปของหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ในโครงการทุกโรง ซึ่งมีจำนวน 20 คน

1. เพศ

หญิง 11 คน ชาย 9 คน

2. อายุ

ต่ำสุด 26 ปี สูงสุด 48 ปี

เฉลี่ย 35.50 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.91

3. วุฒิ

หัวหน้าสายวิชาที่มีวุฒิสามัญ 4 คน ได้แก่

ปริญญาโท อ.บ., พ.ม., ค.บ., M.Ed. 1 คน

อักษรศาสตรบัณฑิต 3 คน

วุฒิปริญญาตรี 11 คน

ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี 5 คน

4. สาขาวิชาที่สำเร็จ

วิชาเอกภาษาไทย 12 คน

วิชาโทภาษาไทย 1 คน
 สาขาวิชาอื่น ๆ 2 คน
 วิชาที่ไม่มีวิชาเอกและวิชาโท (เช่น พิเศษक्रमัธยม ประโยคครู
 ประถม และประโยคक्रमัธยม) 6 คน

5. จำนวนปีที่เคยสอนมาทั้งหมด
 ต่ำสุด 4 ปี สูงสุด 27 ปี
 เฉลี่ย 15.20 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.75

6. จำนวนปีที่เคยสอนภาษาไทย
 ต่ำสุด 2 ปี สูงสุด 21 ปี
 เฉลี่ย 11.35 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.76

7. จำนวนปีที่เคยทำหน้าที่หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย
 ต่ำสุด 1 ปี สูงสุด 11 ปี
 เฉลี่ย 5.95 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.53

8. ชั้นที่ทำการสอน
 ม.ศ.1 ภาษาไทย 10 วรรณคดีไทย 1 คน หลักภาษา 1 คน

การใช้ภาษา 2 คน

ม.ศ.3 ภาษาไทย 30 วรรณคดีไทย 3 คน หลักภาษา 2 คน

การใช้ภาษา 1 คน

วิชาเลือก ม.ศ.2 ภาษาไทย 21 1 คน

วิชาเลือก ม.ศ.2 ภาษาไทย 22 1 คน

วิชาเลือก ม.ศ.3 ภาษาไทย 31 4 คน

วิชาเลือก ม.ศ.3 ภาษาไทย 32 2 คน

9. จำนวนชั่วโมงสอนทั้งหมดใน 1 สัปดาห์

ต่ำสุด 13 ชั่วโมง สูงสุด 22 ชั่วโมง

เฉลี่ย 16.35 ชั่วโมง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.67

10. จำนวนชั่วโมงที่สอนภาษาไทยใน 1 สัปดาห์
 ต่ำสุด 3 ชั่วโมง สูงสุด 22 ชั่วโมง
 เฉลี่ย 15.30 ชั่วโมง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.38

11. จำนวนครั้งที่หัวหน้าสายเคยเข้ารับการอบรมวิชาภาษาไทย

- 1 ครั้ง เป็นจำนวน 1 คน
- 2 ครั้ง เป็นจำนวน 2 คน
- 3 ครั้ง เป็นจำนวน 4 คน
- 4 ครั้ง เป็นจำนวน 3 คน
- 5 ครั้ง เป็นจำนวน 5 คน เป็นจำนวนสูงสุด
- 6 ครั้ง เป็นจำนวน 2 คน
- 7 ครั้ง เป็นจำนวน 1 คน
- 8 ครั้ง เป็นจำนวน 1 คน

12. จำนวนครั้งที่เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับงานในหน้าที่ของหัวหน้าสายวิชา

- 1 ครั้ง เป็นจำนวนสูงสุด 10 คน
- 2 ครั้ง เป็นจำนวน 6 คน
- 3 ครั้ง เป็นจำนวน 4 คน

13. งานและกิจกรรมเกี่ยวกับการเตรียมการสอนของหัวหน้าสายวิชา ก่อนเปิดภาคเรียน ส่วนใหญ่ร้อยละ 95.00 จัดตารางสอนของสายวิชาภาษาไทยและจัดให้ครูเข้าสอนตามระดับชั้น รองลงมา ร้อยละ 75.00 จัดให้ครูทุกคนร่วมกันทำโครงการสอนระยะยาว หัวหน้าสายวิชาส่วนน้อยเพียง ร้อยละ 70.00 ที่จะจัดให้มีการอภิปรายปัญหาที่ประสบมาทางด้านวิชาการและหาวิธีแก้ไข

14. งานในค่านิเทศการสอน สำหรับงานในค่านิเทศการสอนของหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย แสดงให้เห็นตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 งานในค่านิตศการสอนของหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย

งานในค่านิตศการสอน	หัวหน้าสาย	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ปฐมนิเทศครูใหม่ เพื่อให้เข้าใจกฎเกณฑ์และระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอน	16	80.00
2. แนะนำครูในสายวิชาเกี่ยวกับการใช้ประมวลการสอน หนังสือแบบเรียน หนังสืออ่านประกอบ อุปกรณ์การสอน และกิจกรรมเสริมหลักสูตร	19	95.00
3. ชี้แจงครูในสายวิชาเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตร วิธีสอน วิธีวัดผล และการเก็บคะแนน	16	80.00
4. สำนัวิธีสอนภาษาไทย	3	15.00
5. สังเกตการสอนของครูในชั้นเรียน	9	45.00
6. ให้ความช่วยเหลือแนะนำแก่ครูในสายวิชาในค่านการเรียน การสอน และอื่น ๆ	18	90.00

จากตารางที่ 1 จะเห็นว่า งานในค่านิตศการสอนของหัวหน้าสายวิชา
ส่วนใหญ่คือ แนะนำครูในสายวิชาเกี่ยวกับการใช้ประมวลการสอน หนังสือแบบเรียน
หนังสืออ่านประกอบ อุปกรณ์การสอน และกิจกรรมเสริมหลักสูตร
หัวหน้าสายวิชาจำนวนรองลงมา ให้ความช่วยเหลือแนะนำแก่ครูในสายวิชา
ในค่านการเรียนการสอนและอื่น ๆ
หัวหน้าสายวิชาส่วนน้อยที่สำนัวิธีสอนภาษาไทยแก่ครูในสาย

ตารางที่ 2 การควบคุมดูแลการสอนของครูในสายวิชาภาษาไทย

การควบคุมดูแล	หัวหน้าสาย	
	จำนวน	ร้อยละ
1. จัดให้ครูทำบันทึกการสอนประจำวัน	15	75.00
2. ตรวจสอบบันทึกการสอนของครูในสายวิชา	13	65.00
3. เดินทางตรวจสอบการสอนของครูในชั่วโมงที่มีการสอนวิชาภาษาไทย	9	45.00
4. ดูแลให้ครูเข้าสอนตามเวลาที่กำหนด	17	85.00
5. ขอตรวจสมุดทำงานของนักเรียนเป็นครั้งคราว เพื่อทราบความก้าวหน้าในด้านการเรียนของนักเรียนและการสอนของครู	10	50.00
6. ประชุมเกี่ยวกับงานในสายวิชาเป็นระยะ ๆ	17	85.00

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่า การควบคุมดูแลการสอนของครูในสายวิชาภาษาไทยของหัวหน้าสายวิชาส่วนใหญ่ คือ ดูแลให้ครูเข้าสอนตามเวลาที่กำหนด และประชุมเกี่ยวกับงานในสายวิชาเป็นระยะ ๆ

หัวหน้าสายวิชา รองลงมา จัดให้ครูทำบันทึกการสอนประจำวัน

หัวหน้าสายวิชา ส่วนน้อย เท่านั้นที่จะควบคุมดูแลการสอนของครู โดยเดินทางตรวจสอบการสอนของครูในชั่วโมงที่มีการสอนวิชาภาษาไทย

ตารางที่ 3 การจัดบริการค่านวัสดุอุปกรณ์การสอน

การจัดบริการ	หัวหน้าสาย	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ทำการสำรวจและบันทึกรายการอุปกรณ์การสอนที่มีอยู่และเพิ่มขึ้นแต่ละปีเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน	13	65.00
2. ทำบันทึกจำนวนครั้งในการใช้อุปกรณ์แต่ละชนิด	1	5.00
3. ให้ความสะดวกแก่ครูในการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่ และควบคุมการยืมค้ำย	19	95.00
4. ดูแลการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูปจากท้องตลาด	16	80.00
5. ให้ความสำคัญส่งเสริมครูในสายวิชาให้สร้างวัสดุอุปกรณ์ราคาเยาขึ้นใช้เอง	11	55.00

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่า การจัดบริการค่านวัสดุอุปกรณ์การสอนของหัวหน้าสายวิชาส่วนใหญ่ คือ การให้ความสะดวกแก่ครูในการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่และควบคุมการยืมค้ำย

หัวหน้าสายจำนวนรองลงมาดูแลการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูปจากท้องตลาด หัวหน้าสายวิชาจำนวนน้อยเพียง 1 คนเท่านั้นที่ทำบันทึกจำนวนครั้งในการใช้อุปกรณ์แต่ละชนิด

ตารางที่ 4 สิ่งที่หัวหน้าสายวิชาภาษาไทยทำเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล
การเรียนของนักเรียน

การวัดและประเมินผล	หัวหน้าสาย	
	จำนวน	ร้อยละ
1. กำหนดเวลาและวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนของนักเรียน ไว้อย่างแน่นอน	14	70.00
2. ส่งเสริมให้ครูในสายวิชามีเกณฑ์การออกข้อสอบที่ถูกต้อง และ ให้ออกข้อสอบแต่ละวิชา	17	85.00
3. รวบรวมพิจารณาเลือกตรวจดูความเหมาะสมของข้อสอบก่อน นำไปใช้เสมอ	19	95.00
4. จัดทำตารางสอบที่แน่นอน และตีพิมพ์ประกาศให้ทราบล่วงหน้า	6	30.00
5. ดูแลการเก็บคะแนนระหว่างปีของครูให้เป็นไปตามระเบียบ ว่าด้วยการวัดผล	18	90.00
6. วิเคราะห์ข้อสอบทำสถิตินักเรียนสอบได้สอบตก	6	30.00

จากตารางที่ 4 หัวหน้าสายวิชาส่วนใหญ่รวบรวมพิจารณาเลือกตรวจดูความ
เหมาะสมของข้อสอบก่อนนำไปใช้เสมอในการวัดและประเมินผลการเรียนของนักเรียน
หัวหน้าสายวิชาจำนวนรองลงมาดูแลการเก็บคะแนนระหว่างปีของครูให้เป็นไป
ตามระเบียบว่าด้วยการวัดผล

หัวหน้าสายวิชาจำนวนน้อยเท่านั้นที่จัดทำตารางสอบที่แน่นอนและตีพิมพ์ประกาศให้
ทราบล่วงหน้า และวิเคราะห์ข้อสอบทำสถิตินักเรียนสอบได้สอบตก

สิ่งที่หัวหน้าสายวิชาทำเกี่ยวกับการติดตามผลและประเมินผลงานของครู
หัวหน้าสายวิชาส่วนใหญ่ร้อยละ 85.00 จัดให้มีการประชุมแลกเปลี่ยนความ
คิดเห็นในสายวิชาเดียวกัน

หัวหน้าสาขาวิชาจำนวนรองลงมาร้อยละ 75.00 ศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานของ
ครูในสาขาวิชา

หัวหน้าสาขาวิชาจำนวนน้อยเพียงร้อยละ 35.00 ที่ทำบันทึกติดตามผลงานของ
ครูแต่ละคนในสาขาวิชาไว้

ตารางที่ 5 การส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการของครูในสาขาวิชาภาษาไทย

การส่งเสริมความก้าวหน้า	หัวหน้าสาขา	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ส่งเสริมให้ครูเป็นสมาชิกของสมาคมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับอาชีพครู	6	30.00
2. ส่งครูไปอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้	12	60.00
3. เปิดโอกาสให้ครูในสายไปศึกษาต่อ	15	75.00
4. หาวิธีการส่งเสริมให้ครูใช้ประโยชน์จากห้องสมุดอย่างเต็มที่	15	75.00
5. จัดทำเอกสารทางวิชาการเผยแพร่ความรู้	4	20.00
6. สนับสนุนและแนะนำครูหาเวลาไปฟังคำบรรยายหรืออภิปราย เพิ่มเติมเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ให้กับตนเอง	8	40.00

จากตารางที่ 5 หัวหน้าสาขาวิชาส่วนใหญ่เปิดโอกาสให้ครูในสายไปศึกษาต่อ และ
หาวิธีการส่งเสริมให้ครูใช้ประโยชน์จากห้องสมุดอย่างเต็มที่

หัวหน้าสาขาวิชาจำนวนรองลงมาส่งเสริมความก้าวหน้าของครูโดยส่งครูไปอบรม
เพื่อเพิ่มพูนความรู้

หัวหน้าสาขาวิชาจำนวนน้อยเท่านั้นที่จะจัดทำเอกสารทางวิชาการเผยแพร่ความรู้

ในด้านความคิดเห็นของหัวหน้าสาขาวิชาภาษาไทยที่มีต่อครูและนักเรียนที่เรียน
ภาษาไทยนั้น ผู้วิจัยได้ทำการวิจัย โดยกำหนดค่าเฉลี่ยแทนค่าความคิดเห็นของหัวหน้าสาขา
วิชา ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ

มากที่สุด	แทนค่าเท่ากับ	5
ค่อนข้างมาก	แทนค่าเท่ากับ	4
ปานกลาง	แทนค่าเท่ากับ	3
ค่อนข้างน้อย	แทนค่าเท่ากับ	2
น้อยที่สุด	แทนค่าเท่ากับ	1

เมื่อได้ค่าเฉลี่ยแล้วนำมาเปรียบเทียบกับอันดับ โดยถือเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.60 - 5.00	ถือว่า	มาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.60 - 4.50	ถือว่า	ค่อนข้างมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.60 - 3.50	ถือว่า	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.60 - 2.50	ถือว่า	น้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00 - 1.50	ถือว่า	น้อยที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 ความคิดเห็นของหัวหน้าสายวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับครูภาษาไทย

ความคิดเห็น	หัวหน้าสายวิชา		ความหมาย
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	
1. ครูเข้าใจความหมายของวัตถุประสงค์การสอนภาษาไทย	4.11	.58	ค่อนข้างมาก
2. ครูสามารถใช้ประมวลการสอนและคู่มือครูเป็นแนวการสอน	4.10	.46	ค่อนข้างมาก
3. ครูเข้าใจความหมายของเนื้อหาวิชาภาษาไทย	4.16	.69	ค่อนข้างมาก
4. ครูร่วมมือกันวางแผนการสอน	3.89	1.15	ค่อนข้างมาก
5. ครูมีความสามารถในการใช้กิจกรรมการสอนภาษาไทยในชั้นเรียน	3.41	.51	ปานกลาง
6. ครูมีความสามารถในการจัดกิจกรรมวิชาภาษาไทย	3.22	.45	ปานกลาง
7. ครูมีกลวิธีในการใช้สื่อมวลชนในการสอน เช่น หนังสือพิมพ์	3.56	.86	ปานกลาง
8. ครูรู้จักใช้ทองสมุติให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาไทย	3.63	.76	ค่อนข้างมาก
9. ครูเห็นความสำคัญของการใช้อุปกรณ์การสอนวิชาภาษาไทย	3.79	.85	ค่อนข้างมาก
10. ครูรู้จักใช้และจัดทำอุปกรณ์การสอน	3.42	.69	ปานกลาง
11. ครูรู้จักให้นักเรียนทำการทำงานตามความเหมาะสม	4.11	.68	ค่อนข้างมาก
12. ครูเข้าใจการวัดและประเมินผล	3.94	.66	ค่อนข้างมาก
13. ครูมีความสามารถทางภาษาไทยดี	3.94	.42	ค่อนข้างมาก
14. ครูสนใจค้นคว้าหาความรู้และวิธีการสอนใหม่ ๆ	3.65	.70	ค่อนข้างมาก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ความคิดเห็น	หัวหน้าสายวิชา		
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
15. ครูชวนชายเข้ารับการอบรมเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์มากขึ้น	3.61	1.14	ค่อนข้างมาก
16. ครูสนใจในการสมัครเข้าเป็นสมาชิกของสมาคมทางการศึกษา	2.53	.77	น้อย
17. ครูมีทัศนคติที่ดีต่อการสอนภาษาไทย	4.00	.70	ค่อนข้างมาก

จากตารางที่ 6 โดยเฉลี่ยแล้วหัวหน้าสายวิชาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับครูภาษาไทยไว้ในระดับค่อนข้างมาก มีอยู่เพียง 4 เรื่องที่หัวหน้าสายวิชาแสดงความคิดเห็นในระดับปานกลาง คือเรื่อง 7, 10, 5 และข้อ 6 และมีอยู่เพียง 1 เรื่องเท่านั้นที่หัวหน้าสายวิชาแสดงความคิดเห็นไว้ในระดับน้อย คือ ครูสนใจในการสมัครเข้าเป็นสมาชิกของสมาคมทางการศึกษา

ตารางที่ 7 ความคิดเห็นของหัวหน้าสายวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับนักเรียนที่เรียนภาษาไทย

ความคิดเห็น	หัวหน้าสายวิชา		
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย	2.95	.76	ปานกลาง
2. นักเรียนสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนภาษาไทย	2.79	.71	ปานกลาง
3. นักเรียนร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยในชั้นเรียน	3.05	.69	ปานกลาง

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ความคิดเห็น	หัวหน้าสายวิชา		ความหมาย
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	
4. นักเรียนสนใจและร่วมมือในกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น การจัดตั้งชุมนุมภาษาไทย	3.79	.79	ค่อนข้างมาก
5. นักเรียนมีความสามารถในการทำอุปกรณ์การสอน วิชาภาษาไทย	3.26	.71	ปานกลาง
6. นักเรียนเข้าใจเนื้อหาในแบบเรียนดีขึ้น	3.37	.50	ปานกลาง
7. นักเรียนทำการบ้านและทำรายงานวิชาภาษาไทย สม่ำเสมอขึ้น	3.44	.51	ปานกลาง
8. ผลการสอบวิชาภาษาไทยของนักเรียนดีขึ้น	3.65	.59	ค่อนข้างมาก
9. วิธีการสอนใหม่ ๆ ช่วยให้นักเรียนสนใจภาษาไทย ขึ้น	3.60	.50	ค่อนข้างมาก
10. การใช้อุปกรณ์การสอนทำให้ผลการเรียนของนักเรียน ขึ้น	3.85	.49	ค่อนข้างมาก
11. นักเรียนมีความระมัดระวังและสามารถในการฟัง พูด อ่าน และเขียนดีขึ้น	3.45	.69	ปานกลาง
12. นักเรียนสามารถนำภาษาไทยไปใช้เป็นประโยชน์ ได้จริง	3.21	.42	ปานกลาง
13. นักเรียนสนใจค้นคว้าหาความรู้ทางภาษาไทย	3.00	.65	ปานกลาง
14. นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านหนังสือมากขึ้น	3.30	.57	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 โดยเฉลี่ยแล้ว หัวหน้าสายวิชาภาษาไทยแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนักเรียนที่เรียนภาษาไทยไว้ในระดับปานกลาง มีอยู่เพียง 4 เรื่องเท่านั้นที่ หัวหน้าสายวิชาแสดงความคิดเห็นไว้ในระดับค่อนข้างมาก คือ การใช้อุปกรณ์การสอนทำให้ ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น นักเรียนสนใจและร่วมมือในกิจกรรมเสริมหลักสูตร ผล การสอบวิชาภาษาไทยดีขึ้น และวิธีการสอนใหม่ ๆ ช่วยให้นักเรียนสนใจภาษาไทยดีขึ้น

ภาค 2

ปัญหาหลักสูตร ประมวลการสอน และหนังสือแบบเรียนของครูที่สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามระดับชั้นและวิชาที่สอน

ภาคนี้แสดงให้เห็นถึงปัญหา หลักสูตร ประมวลการสอน และหนังสือแบบเรียนสำหรับปัญหาหนังสือแบบเรียนจะรวมทั้งปัญหาในค่าน

- ก. หนังสือแบบเรียน
- ข. เนื้อหาที่นำมาให้เรียน
- ค. หนังสือที่กำหนดคิให้อ่าน
- ง. เอกสารประกอบการเรียนการสอน

จ. ความเพียงพอของแบบเรียนและเอกสารประกอบการเรียนการสอนที่มีอยู่

เพื่อจะได้ทราบว่า เมื่อครูมีปัญหาหลักสูตร ประมวลการสอน และหนังสือแบบเรียนเพียงใดแล้ว หัวหน้าสายวิชาภาษาไทยก็จะมีปัญหาที่คล้ายคลึงกัน หรือแตกต่างกันเพียงใด ผู้วิจัยจึงได้นำเสนอปัญหาหลักสูตร ประมวลการสอน และหนังสือแบบเรียนของหัวหน้าสายวิชาภาษาไทยในตารางเกี่ยวกับของครู

ในการวิจัยถึงความพอเพียงของแบบเรียนและเอกสารประกอบการเรียนการสอนของครูภาษาไทยทั้ง 147 คนนั้น ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยโดยกำหนดค่าเฉลี่ยแทนค่าความพอเพียงของแบบเรียนและเอกสารประกอบการเรียนการสอนออกเป็น 5 ระดับ คือ

มีครบอย่างสมบูรณ์	แทนค่าเท่ากับ	4
มีเป็นส่วนใหญ่	แทนค่าเท่ากับ	3
มีพอสมควร	แทนค่าเท่ากับ	2
มีเป็นส่วนน้อย	แทนค่าเท่ากับ	1
ไม่มีเลย	แทนค่าเท่ากับ	0

เมื่อใดค่าเฉลี่ยแล้วนำมาเปรียบเทียบอันดับ โดยถือเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.56 - 4.00	ถือว่า	มาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.56 - 3.55	ถือว่า	ค่อนข้างมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.56 - 2.55	ถือว่า	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	.56 - 1.55	ถือว่า	น้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	0 - .55	ถือว่า	น้อยที่สุด

ปัญหาหลักสูตร ประมวลการสอนและหนังสือแบบเรียน ได้นำเสนอในตารางที่

8 - 25 ดังต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 ปัญหาหลักสูตรและประมวลการสอนนิสิตชาวไทย

ปัญหา	ครู						หัวหน้าสาขาวิชา					
	ม.ศ.1		ม.ศ.2		ม.ศ.3		ม.ศ.1		ม.ศ.2		ม.ศ.3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เนื้อหาในหลักสูตรซ้ำซาก ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย	12	22.22	12	19.68	14	24.56	3	15.00	2	10.00	-	-
2. การเรียงลำดับเนื้อหาใน หลักสูตรลึกลับกัน	14	25.92	16	26.23	14	24.56	2	10.00	-	-	2	10.00
3. เนื้อหาในหลักสูตรซ้ำกับ หมวดวิชาอื่น	10	18.52	18	29.50	8	14.00	-	-	-	-	-	-
4. เนื้อหาในหลักสูตรแคบเกินไป	5	9.26	18	29.50	14	24.56	-	-	-	-	3	15.00
5. เนื้อหาในหลักสูตรกว้างเกินไป	20	37.04	10	16.39	14	24.56	2	10.00	3	15.00	-	-
6. เนื้อหาในหลักสูตรไม่สนอง ความสนใจของนักเรียน	14	25.92	20	33.79	32	56.14	3	15.00	-	-	6	30.00
7. นักเรียนไม่อาจนำเนื้อหาใน หลักสูตรไปใช้ประโยชน์ใน ชีวิตประจำวันได้	26	48.14	32	52.46	28	45.89	-	-	4	20.00	4	20.00

ปัญหา	ครู						หัวหน้าสาขาวิชา					
	ม.ศ.1		ม.ศ.2		ม.ศ.3		ม.ศ.1		ม.ศ.2		ม.ศ.3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
8. วัตถุประสงค์ของวิชาภาษาไทยตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ นั้นยากแก่การนำไปปฏิบัติ	26	48.14	32	52.46	30	52.63	4	20.00	5	25.00	3	15.00
9. เวลาที่กำหนดในหลักสูตร มากเกินไป	8	14.82	11	18.03	22	38.60	-	-	-	-	-	-
10. เวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร น้อยเกินไป	22	40.74	28	45.90	32	56.14	5	25.00	6	30.00	3	15.00
11. ขาดประมวลการสอนประกอบ วิชาในหลักสูตร	38	70.37	48	78.69	44	77.19	8	40.00	10	50.00	8	40.00
รวมครูที่ทำการสอน	54		61		57							

จากตารางที่ 8 จะเห็นว่า ปัญหาเรื่องหลักสูตรและประมวลการสอนนิสิตอาชีวศึกษา
ไทยที่ครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่ประสบและเหมือนกันทุกชั้นคือ ปัญหาการขาด
ประมวลการสอนประกอบวิชาในหลักสูตร ซึ่งตรงกับความเห็นส่วนใหญ่ของหัวหน้าสายวิชา
ทุกระดับชั้น

ปัญหาที่ครูจำนวนรองลงมาประสบคือ ชั้น ม.ศ. 1 และ ม.ศ. 2 ประสบปัญหา
นักเรียนไม่อ่านเนื้อหาในหลักสูตรไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ และวัตถุประสงค์
ของวิชาภาษาไทยที่หลักสูตรกำหนดไว้นั้นยากแก่การนำไปปฏิบัติ สำหรับชั้น ม.ศ. 3 ครู
ประสบปัญหาเนื้อหาในหลักสูตรไม่สนองความสนใจของนักเรียน ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของ
หัวหน้าสายวิชาในระดับชั้น ม.ศ. 3 และครูชั้นเดียวกันนี้ยังประสบปัญหาเวลาที่กำหนดไว้ใน
หลักสูตรน้อยเกินไป ซึ่งตรงกับความเห็นของหัวหน้าสายวิชาในระดับชั้น ม.ศ. 1 และ ม.ศ. 2

ครูทั้ง 3 ระดับชั้นเป็นจำนวนน้อยประสบปัญหาตามลำดับดังนี้คือ เนื้อหาในหลักสูตร
แคบเกินไป เนื้อหาในหลักสูตรกว้างเกินไป และเนื้อหาในหลักสูตรซ้ำกับวิชาอื่น มีหัวหน้า
สายวิชาจำนวนน้อยที่เห็นว่า ชั้น ม.ศ. 1 และ ม.ศ. 3 การเรียงลำดับเนื้อหายังสับสนกัน
สำหรับชั้น ม.ศ. 2 เห็นว่าเนื้อหาในหลักสูตรซ้ำซากทำให้เกิดความเบื่อหน่าย เป็นที่น่า
สังเกตว่า สำหรับปัญหาเนื้อหาในหลักสูตรซ้ำกับหมวดวิชาอื่น และเวลาที่กำหนดในหลักสูตร
มากเกินไปนั้น ไม่มีหัวหน้าสายวิชาคนใดแสดงความเห็นไว้

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัญหา	ครู						หัวหน้าสายวิชา					
	ม.ศ.1		ม.ศ.2		ม.ศ.3		ม.ศ.1		ม.ศ.2		ม.ศ.3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เนื้อหาในหลักสูตรซ้ำซาก ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย	44	77.20	50	87.70	48	90.57	6	30.00	6	30.00	10	50.00
2. การเรียงลำดับเนื้อหาใน หลักสูตรยังสับสนกัน	42	73.68	38	66.67	26	49.66	6	30.00	6	30.00	10	50.00
3. เนื้อหาในหลักสูตรซ้ำกับหมวด วิชาอื่น	4	7.02	6	11.52	4	7.55	3	15.00	-	-	3	15.00
4. เนื้อหาในหลักสูตรแคบเกินไป	16	28.08	8	14.04	6	11.32	-	-	-	-	-	-
5. เนื้อหาในหลักสูตรกว้างเกินไป	18	31.58	20	35.07	11	20.75	-	-	2	10.00	3	15.00
6. เนื้อหาในหลักสูตรไม่สนอง ความสนใจของนักเรียน	26	45.62	47	82.44	26	49.66	9	45.00	10	50.00	12	60.00
7. นักเรียนไม่อ่านนำเนื้อหาใน หลักสูตรไปใช้ประโยชน์ใน ชีวิตประจำวันได้	28	49.12	30	52.63	23	43.40	3	15.00	2	10.00	3	15.00

ปัญหา	ครุ						หัวหน้าสายวิชา					
	ม.ศ.1		ม.ศ.2		ม.ศ.3		ม.ศ.1		ม.ศ.2		ม.ศ.3	
	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ
8. วัตถุประสงค์ของวิชาภาษาไทย ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ยากแก่ การนำไปปฏิบัติ	34	59.64	26	45.62	24	45.28	3	15.00	6	30.00	3	15.00
9. เวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร มากเกินไป	4	7.02	10	17.54	6	11.32	-	-	-	-	-	-
10. เวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร น้อยเกินไป	28	49.12	30	52.63	40	75.97	9	45.00	9	45.00	11	55.00
11. ขาดประมวลการสอนประกอบ วิชาในหลักสูตร	32	56.14	38	66.67	24	45.28	10	50.00	10	50.00	12	60.00
รวมครูที่ทำการสอน	57		57		53							

จากตารางที่ 9 จะเห็นว่า ปัญหาที่ครูสอนหลักภาษาส่วนใหญ่ทุกระดับชั้นประสบปัญหาเหมือนกันคือ ปัญหาเนื้อหาในหลักสูตรซ้ำซากทำให้เกิดความเบื่อหน่าย แต่หัวหน้าสายวิชาส่วนใหญ่มีความเห็นว่า สิ่งที่เป็นปัญหาคือขาดประมวลการสอนประกอบวิชาในหลักสูตรทุกระดับชั้น

ครูจำนวนรองลงมาทั้ง 3 ระดับชั้นประสบปัญหาตามลำดับชั้นดังนี้ การเรียงลำดับเนื้อหาในหลักสูตรยังลักลั่นกัน เนื้อหาในหลักสูตรไม่สนองความสนใจของนักเรียน และเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรน้อยเกินไป สำหรับหัวหน้าสายวิชามีความเห็นว่า เนื้อหาในหลักสูตรทั้ง 3 ระดับชั้นไม่สนองความสนใจของนักเรียน

มีครูจำนวนน้อยที่มีปัญหาเหมือนกันคือ ปัญหาเนื้อหาวิชาในหลักสูตรซ้ำกับหมวดวิชาอื่นทุกระดับชั้น ส่วนหัวหน้าสายวิชาจำนวนน้อยมีความเห็นว่า เนื้อหาในหลักสูตรกว้างเกินไป ทุกระดับชั้นเช่นเดียวกัน ไม่มีหัวหน้าสายวิชาคนใดให้ความเห็นว่า ปัญหาเนื้อหาในหลักสูตรแคบเกินไป และเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรมากเกินไป

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ปัญหาหลักสูตรและประมวลการสอนวิชาการใช้ภาษา

68

ปัญหา	ครู						หัวหน้าสาขาวิชา					
	ม.ศ.1		ม.ศ.2		ม.ศ.3		ม.ศ.1		ม.ศ.2		ม.ศ.3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เนื้อหาในหลักสูตรซ้ำซาก ทำให้เบื่อหน่าย	28	50.90	40	64.52	38	70.37	-	-	-	-	7	35.00
2. การเรียงลำดับเนื้อหาใน หลักสูตรยังลึกลับกัน	4	7.28	8	12.90	5	9.26	-	-	-	-	-	-
3. เนื้อหาในหลักสูตรซ้ำกับ หมวดวิชาอื่น	4	7.28	6	9.68	4	7.41	3	15.00	-	-	2	10.00
4. เนื้อหาในหลักสูตรแคบเกินไป	8	10.92	3	4.84	5	9.26	-	-	-	-	-	-
5. เนื้อหาในหลักสูตรกว้างเกินไป	14	25.46	6	9.68	6	11.11	3	15.00	3	15.00	4	20.00
6. เนื้อหาในหลักสูตรไม่สนอง ความสนใจของนักเรียน	10	18.18	15	24.19	10	18.52	-	-	-	-	-	-
7. นักเรียนไม่อ่านนำเนื้อหาใน หลักสูตรไปใช้ประโยชน์ใน ชีวิตประจำวันได้	4	7.28	4	6.45	5	9.26	3	15.00	-	-	-	-

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ปัญหา	ครุ						หัวหน้าสาขาวิชา					
	ม.ศ.1		ม.ศ.2		ม.ศ.3		ม.ศ.1		ม.ศ.2		ม.ศ.3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
8. วัตถุประสงค์ของวิชาภาษาไทย ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ยากแก่ การนำไปปฏิบัติ	6	10.91	7	11.29	9	16.67	6	30.00	4	20.00	2	10.00
9. เวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร มากเกินไป	-	-	2	3.23	3	5.56	3	15.00	-	-	2	10.00
10. เวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร น้อยเกินไป	20	36.36	20	32.26	26	48.15	-	-	6	30.00	6	30.00
11. ขาดประมวลการสอนประกอบ วิชาในหลักสูตร	40	72.72	38	61.30	36	66.67	7	35.00	9	45.00	10	50.00
รวมครุที่ทำการสอน	55		62		54							

จากตารางที่ 10 จะเห็นว่าครูส่วนใหญ่ที่ประสบปัญหานี้คือ ชั้น ม.ศ.1 ขาด
ประมวลการสอนประกอบวิชาในหลักสูตร ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของหัวหน้าสายวิชาในทุก
ระดับชั้น สำหรับครูส่วนใหญ่ในระดับชั้น ม.ศ.2 และ ม.ศ.3 ประสบปัญหาเนื้อหาใน
หลักสูตรซ้ำซากทำให้เบื่อหน่าย

ครูจำนวนรองลงมาที่ประสบปัญหาในระดับชั้น ม.ศ.1 คือ ปัญหาเนื้อหาในหลักสูตร
ซ้ำซากทำให้เบื่อหน่าย ส่วนครูในระดับชั้น ม.ศ.2 และ ม.ศ.3 ประสบการขาดประมวล
การสอนประกอบวิชาในหลักสูตร

ครูจำนวนน้อยทุกระดับชั้นและหัวหน้าสายวิชาส่วนน้อยเท่านั้นที่เห็นว่า เวลาที่กำหนด
ไว้ในหลักสูตรมากเกินไป ทั้งนี้ในระดับชั้น ม.ศ.2 ไม่มีหัวหน้าสายวิชาคนใดแสดงความคิดเห็น
ไว้

คุรุวิทยาลัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 ปัญหาหลักสูตรและประมวลการสอนวิชาเลือกภาษาไทย 21, 22, 31 และ 32

ปัญหา	ครู								หัวหน้าสายวิชา							
	ภาษาไทย 21		ภาษาไทย 22		ภาษาไทย 31		ภาษาไทย 32		ภาษาไทย 21		ภาษาไทย 22		ภาษาไทย 31		ภาษาไทย 32	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เนื้อหาในหลักสูตรซ้ำซากทำให้เบื่อหน่าย	4	11.76	-	-	2	8.33	-	-	-	-	2	10.00	-	-	1	5.00
2. การเรียงลำดับเนื้อหาในหลักสูตรยังสับสนกัน	10	29.40	2	11.76	2	8.33	-	-	-	-	-	3	15.00	-	-	
3. เนื้อหาในหลักสูตรซ้ำกับหมวดวิชาอื่น	10	29.40	-	-	10	41.67	-	-	3	15.00	3	15.00	7	35.00	2	10.00
4. เนื้อหาในหลักสูตรแคบเกินไป	2	5.88	1	5.88	1	4.17	-	-	-	-	-	3	15.00	-	-	
5. เนื้อหาในหลักสูตรกว้างเกินไป	16	47.04	6	35.30	8	33.34	10	58.82	4	20.00	6	30.00	8	40.00	3	15.00
6. เนื้อหาในหลักสูตรไม่สนองความสนใจของนักเรียน	-	-	1	5.88	6	25.00	8	47.06	-	-	4	20.00	-	-	-	-
7. นักเรียนไม่อาจนำเนื้อหาในหลักสูตรไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	-	-	-	-	2	8.33	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
8. วัตถุประสงค์ของวิชาภาษาไทยตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ยากแก่การนำไปปฏิบัติ	8	23.52	6	35.30	2	8.33	5	29.41	6	30.00	-	-	2	10.00	6	30.00
9. เวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรมากเกินไป	6	17.64	1	5.88	2	8.33	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10. เวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรน้อยเกินไป	10	29.40	11	64.71	12	50.00	10	58.82	4	20.00	-	-	1	5.00	-	-
11. ขาดประมวลการสอนประกอบวิชาในหลักสูตร	28	82.35	15	88.23	16	66.67	15	88.23	8	40.00	8	40.00	9	45.00	8	40.00
รวมครูที่ทำการสอน	34		17		24		17									

จากตารางที่ 11 จะเห็นว่าครูส่วนใหญ่ที่สอนวิชาเลือกทุกวิชาประสบปัญหาเหมือนกันคือ การขาดประมวลการสอนประกอบวิชาในหลักสูตร ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของหัวหน้าสายวิชาส่วนมาก ครูจำนวนรองลงมาที่สอนวิชาเลือกภาษาไทย 21 ประสบปัญหาเนื้อหาในหลักสูตรกว้างเกินไป แต่ครูที่สอนวิชาเลือกภาษาไทย 22, 31 และ 32 ประสบปัญหาอย่างเดียวกันคือ เวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรน้อยเกินไป ส่วนหัวหน้าสายวิชาเห็นว่า วิชาเลือกภาษาไทย 31 นี้มีเนื้อหาในหลักสูตรซ้ำกับหมวดวิชาอื่น

ครูจำนวนน้อยที่มีปัญหาเนื้อหาในหลักสูตรแคบเกินไปทุกวิชา ยกเว้นวิชาภาษาไทย 32 ไม่มีผู้ใดแสดงความเห็นไว้ สำหรับวิชาภาษาไทย 22 เห็นว่า เนื้อหาในหลักสูตรไม่สนองความสนใจของนักเรียน เนื้อหาในหลักสูตรแคบเกินไป และเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรมากเกินไป หัวหน้าสายวิชาส่วนน้อยที่เห็นว่าทั้งวิชาภาษาไทย 21 และ 22 มีปัญหาเนื้อหาในหลักสูตรซ้ำกับหมวดวิชาอื่น วิชาภาษาไทย 31 มีปัญหาเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรมากเกินไป และวิชาภาษาไทย 32 มีปัญหาเนื้อหาในหลักสูตรซ้ำซากทำให้เบื่อหน่าย เป็นที่น่าสังเกตว่า ปัญหานักเรียนไม่อาจนำเนื้อหาในหลักสูตรไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ ไม่มีผู้ใดแสดงความเห็นไว้ทั้งครูและหัวหน้าสายวิชา ยกเว้นครูสอนวิชาภาษาไทย 31 จำนวนน้อยเท่านั้น สำหรับปัญหาเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรมากเกินไปนั้น ไม่มีหัวหน้าสายวิชาคนใดแสดงความเห็นไว้

ตารางที่ 12 ปัญหาแบบเรียนนิสิตวิทยาลัยไทย

ปัญหา	ครู						หัวหน้าสาขาวิชา					
	ชั้น ม.ศ.1		ชั้น ม.ศ.2		ชั้น ม.ศ.3		ชั้น ม.ศ.1		ชั้น ม.ศ.2		ชั้น ม.ศ.3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เนื้อหาในแบบเรียนง่ายเกินไป	4	7.00	-	-	6	10.52	-	-	-	-	-	-
2. เนื้อหาในแบบเรียนยากเกินไป	22	40.74	24	39.34	24	42.10	-	-	-	-	-	-
3. เนื้อหาที่นำมาให้เรียนไม่น่าสนใจ	12	22.22	22	36.06	26	45.60	9	45.00	11	55.00	9	45.00
4. เนื้อหาที่นำมาให้เรียนไม่เหมาะสมกับวัยของเด็ก	10	18.50	14	22.94	22	38.58	3	15.00	3	15.00	9	45.00
5. เนื้อหาในแบบเรียนซ้ำหรือคล้ายคลึงกัน	12	22.22	18	29.50	14	24.56	-	-	3	15.00	1	5.00
6. การเรียงลำดับเนื้อหาในแบบเรียนไม่มีระเบียบ	6	11.11	12	19.66	8	14.02	-	-	1	5.00	2	10.00
7. หนังสือแบบเรียนไม่มีรายชื่อหนังสืออุเทศแจ้งไว้	30	55.55	44	72.12	24	42.10	8	40.00	4	20.00	3	15.00

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ปัญหา	ครู						หัวหน้าสาขาวิชา					
	ชั้น ม.ศ.1		ชั้น ม.ศ.2		ชั้น ม.ศ.3		ชั้น ม.ศ.1		ชั้น ม.ศ.2		ชั้น ม.ศ.3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
8. หนังสือแบบเรียนมีคำอธิบาย น้อยเกินไป	40	74.06	52	85.24	44	77.18	9	45.00	9	45.00	11	55.00
9. ครูขาดประสบการณ์และความ เข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาแบบเรียน	10	18.50	18	29.50	16	28.06	6	30.00	6	30.00	6	30.00
10. ครูไม่รู้จักผู้เขียนแบบเรียน และ ไม่อาจติดต่อกับผู้เขียนแบบเรียน ได้	28	51.86	38	62.28	36	63.14	7	35.00	8	40.00	7	35.00
รวมครูที่ทำการสอน	54		61		57							

ศูนย์วิจัยและพัฒนา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 12 ครูส่วนใหญ่ทุกระดับชั้นประสบปัญหาเหมือนกันคือ หนังสือแบบเรียนมีคำอธิบายน้อยเกินไป หัวหน้าสายวิชามีความเห็นแตกต่างไปจากครูสำหรับระดับชั้น ม.ศ. 1 และ ม.ศ. 2 คือ หัวหน้าสายวิชาเห็นว่าทั้ง 2 ชั้นนี้เนื้อหาที่นำมาให้เรียนไม่น่าสนใจ

ครูจำนวนรองลงมา ชั้น ม.ศ. 1 และ ม.ศ. 2 ประสบปัญหาตรงกันคือ หนังสือแบบเรียนไม่มีรายชื่อหนังสืออุเทศแจ่มแจ้งไว้ ส่วน ม.ศ. 3 มีปัญหาว่า ครูไม่รู้จักผู้เขียนแบบเรียนและไม่อาจติดต่อกับผู้เขียนแบบเรียนได้ สำหรับความเห็นของหัวหน้าสายวิชาชั้น ม.ศ. 1 ตรงกับปัญหาที่ครู ม.ศ. 1 และ ม.ศ. 2 ประสบ ระดับ ม.ศ. 2 เห็นว่าหนังสือแบบเรียนมีคำอธิบายน้อยเกินไป และ ม.ศ. 3 เห็นว่า เนื้อหาที่นำมาให้เรียนไม่น่าสนใจและไม่เหมาะกับวัยของเด็ก

ครูจำนวนน้อยทุกระดับชั้นประสบปัญหาเนื้อหาในแบบเรียนง่ายเกินไป ยกเว้นชั้น ม.ศ. 2 ไม่มีผู้ใดแสดงความคิดเห็นไว้ หัวหน้าสายวิชาส่วนน้อยมีความเห็นตามระดับชั้น ดังนี้ ม.ศ. 1 เนื้อหาที่นำมาให้เรียนไม่เหมาะกับวัยของเด็ก ม.ศ. 2 การเรียงลำดับเนื้อหาในแบบเรียนไม่มีระเบียบ และชั้น ม.ศ. 3 เนื้อหาในแบบเรียนซ้ำหรือคล้ายคลึงกันเป็นที่น่าสังเกตว่า สำหรับปัญหาเนื้อหาในแบบเรียนง่ายและยากเกินไปนั้น ไม่มีหัวหน้าสายวิชาผู้ใดแสดงความคิดเห็นไว้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 ปัญหาเนื้อหาที่นำมาให้เรียนวิชาหลักภาษา

ปัญหา	ครู						หัวหน้าสายวิชา					
	ชั้น ม.ศ.1		ชั้น ม.ศ.2		ชั้น ม.ศ.3		ชั้น ม.ศ.1		ชั้น ม.ศ.2		ชั้น ม.ศ.3	
	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ
1. เนื้อหาที่นำมาให้เรียนง่ายเกินไป	4	7.40	4	7.76	2	3.76	-	-	-	-	-	-
2. เนื้อหาที่นำมาให้เรียนยากเกินไป	14	24.56	26	44.06	26	49.04	2	10.00	2	10.00	3	15.00
3. เนื้อหาที่นำมาให้เรียนไม่น่าสนใจ	28	49.12	34	57.62	28	52.82	2	10.00	8	40.00	7	35.00
4. เนื้อหาที่นำมาให้เรียนไม่เหมาะสม กับวัยของเด็ก	10	17.54	24	40.66	12	22.64	2	10.00	8	40.00	7	35.00
5. เนื้อหาที่นำมาให้เรียนซ้ำหรือ คล้ายคลึงกัน	34	59.64	40	67.78	48	90.56	10	50.00	10	50.00	10	50.00
6. การเรียงลำดับเนื้อหาที่นำมาให้ เรียนไม่มีระเบียบ	22	38.58	26	44.06	28	52.82	-	-	1	5.00	1	5.00
7. ครูขาดประสบการณ์และความ เข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่นำมา ให้เรียน	8	14.02	10	16.94	2	3.76	8	40.00	9	45.00	4	20.00
จำนวนครูที่สอน	57		59		53							

จากตารางที่ 13 จะเห็นว่า ครูและหัวหน้าสายวิชาส่วนใหญ่ทุกระดับชั้นประสบปัญหาเหมือนกันคือ เนื้อหาที่นำมาให้เรียนซ้ำหรือคล้ายคลึงกัน

ครูจำนวนรองลงมาทุกระดับชั้นประสบปัญหา เนื้อหาที่นำมาให้เรียนไม่น่าสนใจ แต่หัวหน้าสายวิชามีความเห็นแตกต่างไปจากครู เห็นว่าสิ่งที่เป็ปัญหาอันค้ำรองนี้คือ ครูขาดประสบการณ์และความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่นำมาให้เรียนในระดับชั้น ม.ศ. 1 และ ม.ศ. 2 สำหรับ ม.ศ. 3 ปัญหาได้แก่เนื้อหาที่นำมาให้เรียนไม่น่าสนใจและไม่เหมาะสมกับวัยของเด็ก

ครูจำนวนน้อยทุกระดับชั้นประสบปัญหาเนื้อหาที่นำมาให้เรียนง่ายเกินไป สำหรับครู ม.ศ. 3 ยังมีครูจำนวนน้อยที่มีปัญหาครูขาดประสบการณ์และความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่นำมาให้เรียนอีก ในคานหัวหน้าสายวิชาจำนวนน้อยที่เห็นว่าการเรียงลำดับเนื้อหาหลักภาษาไม่มีระเบียบทุกชั้น ยกเว้นชั้น ม.ศ. 1 ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็นไว้ จากตารางนี้จะสังเกตได้ว่าสำหรับข้อที่ 1 เนื้อหาที่นำมาให้เรียนง่ายเกินไปนั้น ไม่มีหัวหน้าสายวิชาผู้ใดแสดงความคิดเห็นไว้

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 ปัญหาเนื้อหาที่นำมาให้เรียนวิชาการใช้ภาษา

ปัญหา	ครุ						หัวหน้าสาขาวิชา					
	ชั้น ม.ศ. 1		ชั้น ม.ศ. 2		ชั้น ม.ศ. 3		ชั้น ม.ศ. 1		ชั้น ม.ศ. 2		ชั้น ม.ศ. 3	
	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ
1. เนื้อหาที่นำมาให้เรียนง่ายเกินไป	4	7.26	2	3.22	6	11.10	-	-	-	-	-	-
2. เนื้อหาที่นำมาให้เรียนยากเกินไป	10	18.18	10	16.12	16	29.62	-	-	-	-	-	-
3. เนื้อหาที่นำมาให้เรียนไม่น่าสนใจ	6	10.90	10	16.12	6	11.10	2	10.00	3	15.00	-	-
4. เนื้อหาที่นำมาให้เรียนไม่เหมาะสม กับวัยของเด็ก	2	3.62	14	22.58	28	51.82	2	10.00	2	10.00	-	-
5. เนื้อหาที่นำมาให้เรียนซ้ำหรือ คล้ายคลึงกัน	8	14.54	30	48.46	12	22.20	4	20.00	5	25.00	3	15.00
6. การเรียงลำดับเนื้อหาที่นำมาให้ เรียนไม่มีระเบียบ	10	18.18	8	12.90	5	9.26	1	5.00	2	10.00	-	-
7. ครูขาดประสบการณ์และความ เข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่นำมา ให้เรียน	32	58.18	10	16.12	6	11.10	7	35.00	8	40.00	7	35.00
จำนวนครูที่สอน	55		62		54							

จากตารางที่ 14 จะเห็นได้ว่า ครุส่วนใหญ่ในระดับชั้น ม.ศ. 1 ประสบปัญหาครูขาดประสบการณ์และความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่นำมาให้เรียน ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของหัวหน้าสายวิชาส่วนใหญ่ทุกระดับชั้น ครูระดับชั้น ม.ศ. 2 ประสบปัญหาเนื้อหาที่นำมาให้เรียนซ้ำหรือคล้ายคลึงกัน ชั้น ม.ศ. 3 ประสบปัญหาเนื้อหาที่นำมาให้เรียนไม่เหมาะสมกับวัยของเด็ก

ครูทั้ง 3 ระดับชั้นเป็นจำนวนน้อยที่ประสบปัญหาตามระดับดังนี้คือ เนื้อหาที่นำมาให้เรียนไม่เหมาะสมกับวัยของเด็ก เนื้อหาที่นำมาให้เรียนง่ายเกินไป และการเรียงลำดับเนื้อหาที่นำมาให้เรียนไม่มีระเบียบ ซึ่งปัญหาสุดท้ายนี้ตรงกับความคิดเห็นของหัวหน้าสายวิชาจำนวนน้อยในระดับชั้น ม.ศ. 1 สำหรับชั้น ม.ศ. 2 หัวหน้าสายวิชาส่วนน้อยเห็นว่าปัญหาเนื้อหาที่นำมาให้เรียนไม่เหมาะสมกับวัยของเด็ก และการเรียงลำดับเนื้อหาไม่มีระเบียบ ชั้น ม.ศ. 3 เห็นว่า เนื้อหาที่นำมาให้เรียนซ้ำหรือคล้ายคลึงกัน สำหรับเนื้อหาที่นำมาให้เรียนง่ายและยากเกินไปนั้น ไม่มีหัวหน้าสายวิชาผู้ใดแสดงความคิดเห็นไว้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 ปัญหาเนื้อหาที่นำมาให้เรียนวิชาเลือกภาษาไทย 21 และ 31

ปัญหา	ครู				หัวหน้าสายวิชา			
	ภาษาไทย 21		ภาษาไทย 31		ภาษาไทย 21		ภาษาไทย 31	
	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ
1. เนื้อหาที่นำมาให้เรียนง่ายเกินไป	2	5.88	-	-	-	-	-	-
2. เนื้อหาที่นำมาให้เรียนยากเกินไป	12	35.28	4	16.66	-	-	6	30.00
3. เนื้อหาที่นำมาให้เรียนไม่น่าสนใจ	-	-	4	16.66	-	-	4	20.00
4. เนื้อหาที่นำมาให้เรียนไม่เหมาะกับวัยของเด็ก	2	5.88	2	8.33	-	-	2	10.00
5. เนื้อหาที่นำมาให้เรียนซ้ำหรือคล้ายคลึงกัน	6	17.65	4	16.66	2	10.00	-	-
6. การเรียงลำดับเนื้อหาที่นำมาให้เรียนไม่มีระเบียบ	6	17.65	6	23.00	-	-	-	-
7. เนื้อหาที่นำมาให้เรียนไม่มีรายชื่อหนังสืออุเทศแจ้งไว้	4	11.76	10	41.66	2	10.00	4	20.00
8. เนื้อหาที่นำมาให้เรียนมีคำอธิบายน้อยเกินไป	18	52.94	8	33.32	-	-	4	20.00
9. ครรชาคประสบการณ์และความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่นำมาให้เรียน	14	41.16	20	83.33	6	30.00	10	50.00
จำนวนครูที่สอน	34		24					

จากตารางที่ 15 จะเห็นว่า ครูส่วนใหญ่ที่สอนวิชาภาษาไทย 21 ประสบัญหา เนื้อหาที่นำมาให้เรียนเมื่ออธิบายน้อยเกินไป วิชาภาษาไทย 31 ประสบัญหาครูขาด ประสบการณ์และความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่นำมาให้เรียน ซึ่งทั้งสองวิชานี้ตรงกับความคิดเห็นของหัวหน้าสายวิชาส่วนมาก

ครูจำนวนน้อยที่สอนวิชาภาษาไทย 21 และ 31 ประสบัญหาเนื้อหาที่นำมาให้เรียนง่ายเกินไปและไม่เหมาะสมกับวัยของเด็ก ซึ่งปัญหาประการหลังนี้ตรงกับความคิดเห็นใน วิชาภาษาไทย 31 ของหัวหน้าสายวิชาจำนวนน้อย สำหรับวิชาภาษาไทย 21 หัวหน้าสายวิชาจำนวนน้อยเห็นว่าเนื้อหาที่นำมาให้เรียนซ้ำหรือคล้ายคลึงกัน และเนื้อหาที่นำมาให้เรียน ไม่มีรายชื่อนิ่งสื่ออุเทศแจ้ไว้ เป็นที่น่าสังเกตว่า ปัญหาเนื้อหาที่นำมาให้เรียนง่ายเกินไป นั้น ครูที่สอนวิชาภาษาไทย 31 และหัวหน้าสายวิชาไม่มีผู้ใดแสดงความคิดเห็น และปัญหา การเรียงลำดับเนื้อหาวิชาที่นำมาให้เรียนไม่มีระเบียบก็ไม่มีหัวหน้าสายวิชาผู้ใดแสดงความคิดเห็นไว้เช่นเดียวกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 ปัญหาหนังสือที่กำหนดให้อ่านวิชาเลือกภาษาไทย 22 และ 32

ปัญหา	ครู				หัวหน้าสาขาวิชา			
	ภาษาไทย 22		ภาษาไทย 32		ภาษาไทย 22		ภาษาไทย 32	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. หนังสือที่กำหนดให้อ่านยากเกินไป	4	23.52	4	23.52	4	20.00	5	25.00
2. หนังสือที่กำหนดให้อ่านง่ายเกินไป	-	-	-	-	-	-	-	-
3. หนังสือที่กำหนดให้อ่านไม่เหมาะกับวัยของเด็ก	8	47.04	12	70.58	6	30.00	6	30.00
4. หนังสือที่กำหนดให้อ่านไม่น่าสนใจ	4	23.52	4	23.52	4	20.00	6	30.00
5. หนังสือที่กำหนดให้อ่านมากเกินไป	4	23.52	-	-	-	-	-	-
6. หนังสือที่กำหนดให้อ่านน้อยเกินไป	4	23.52	6	35.29	-	-	-	-
7. หองสมุดของโรงเรียนไม่มีหนังสือที่กำหนดให้อ่าน	12	70.58	14	82.34	4	20.00	4	20.00
8. ครูสอนขาดความเข้าใจในเนื้อเรื่องและวิธีวิจารณ์	8	47.04	10	58.82	4	20.00	5	25.00
จำนวนครูที่สอน	17		17					

จากตารางที่ 16 จะเห็นว่า ครูส่วนใหญ่ที่สอนวิชาภาษาไทย 22 และ 32 ประสบปัญหาห้องสมุดของโรงเรียนไม่มีหนังสือที่กำหนดให้อ่าน แต่หัวหน้าสายวิชามีความเห็นว่า หนังสือที่กำหนดให้อ่านไม่เหมาะกับวัยของเด็ก ซึ่งตรงกับปัญหาที่ครูสอนวิชาภาษาไทย 22 และ 32 ประสบรองลงมา และครูที่สอนวิชาภาษาไทย 22 ยังมีปัญหาในเรื่องการขาดความเข้าใจในเนื้อเรื่องและวิธีวิจารณ์ด้วย เป็นที่น่าสังเกตว่า ปัญหาหนังสือที่กำหนดให้อ่านง่ายเกินไป ไม่มีผู้ใดแสดงความคิดเห็นทั้งครูและหัวหน้าสายวิชา ส่วนปัญหาหนังสือที่กำหนดให้อ่านยากเกินไปก็ไม่มีผู้ใดแสดงความคิดเห็นเช่นเดียวกัน นอกจากครูที่สอนภาษาไทย 22 เท่านั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 ปัญหาหนังสือประกอบการเรียนการสอนวิชาการวรรณคดีไทย

ปัญหา	ครู						หัวหน้าสายวิชา					
	ชั้น ม.ศ.1		ชั้น ม.ศ.2		ชั้น ม.ศ.3		ชั้น ม.ศ.1		ชั้น ม.ศ.2		ชั้น ม.ศ.3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. หนังสือประกอบการเรียนวรรณคดีไทยเพิ่มเติมยากเกินไป	14	25.92	16	26.23	22	38.60	-	-	7	35.00	6	30.00
2. หนังสือประกอบการเรียนวรรณคดีไทยเพิ่มเติมง่ายเกินไป	1	1.85	1	1.63	2	3.50	1	5.00	2	10.00	3	15.00
3. หนังสือประกอบการเรียนวรรณคดีไทยเพิ่มเติมไม่น่าสนใจ	10	18.52	12	19.68	14	24.56	4	20.00	4	20.00	5	25.00
4. หนังสือประกอบการเรียนการสอนเมื่อน้อย	26	48.14	30	50.18	31	54.39	8	40.00	8	40.00	8	40.00
	54		61		57							

จากตารางที่ 17 จะเห็นว่า ครูและหัวหน้าสายวิชาส่วนใหญ่ประสบปัญหาหนังสือประกอบการเรียนการสอนมีน้อยทุกระดับชั้น

ปัญหาที่ครูและหัวหน้าสายวิชาจำนวนรองลงมาประสบร่วมกันคือ หนังสือประกอบการเรียนวรรณคดีไทยยากเกินไปทุกระดับชั้นเช่นเดียวกัน ยกเว้นชั้น ม.ศ.1 ไม่มีหัวหน้าสายวิชาผู้ใดแสดงความคิดเห็นไว้

ครูและหัวหน้าสายวิชาจำนวนน้อยเท่านั้นมีความเห็นตรงกันทุกระดับชั้นว่า เอกสารประกอบการเรียนวิชาวรรณคดีไทยเพิ่มเติมง่ายเกินไปทุกระดับชั้น

สำหรับปัญหาหนังสือประกอบการสอนวิชาหลักภาษา ผลการวิจัยปรากฏว่า

ครูและหัวหน้าสายวิชาส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละตามลำดับชั้นคือ คือ 47.37, 50.85 และ 54.32 หัวหน้าสายวิชา 40.00, 45.00 และ 45.00 ประสบปัญหาเอกสารประกอบการสอนมีน้อย ส่วนปัญหาที่ครูและหัวหน้าสายวิชาจำนวนน้อยคิดเป็นร้อยละตามลำดับชั้นคือ ครู 19.30, 37.29 และ 39.62 หัวหน้าสายวิชา 35.00, 40.00 และ 40.00 ประสบคือ แบบฝึกหัดหลักภาษายังมีไม่ครบทุกระดับชั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

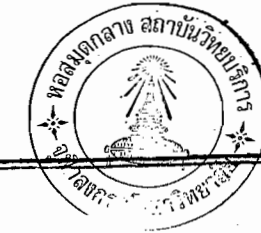
ปัญหา	ครู						หัวหน้าสาขาวิชา					
	ชั้น ม.ศ. 1		ชั้น ม.ศ. 2		ชั้น ม.ศ. 3		ชั้น ม.ศ. 1		ชั้น ม.ศ. 2		ชั้น ม.ศ. 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. แบบฝึกหัดอ่านในใจไม่น่าสนใจ	15	27.27	17	27.41	18	33.32	7	35.00	-	-	6	30.00
2. แบบฝึกหัดอ่านในใจยากเกินไป	15	27.27	15	24.18	5	9.25	-	-	2	10.00	-	-
3. แบบฝึกหัดอ่านในใจง่ายเกินไป	12	21.82	14	22.57	10	18.51	-	-	3	15.00	-	-
4. หนังสือประกอบการเรียนการสอนมีน้อย	28	50.90	31	50.01	31	57.40	9	45.00	9	45.00	9	45.00
รวมครูที่ทำการสอน	55		62		54							

จากตารางที่ 18 จะเห็นว่า ครูและหัวหน้าสาขาวิชาส่วนใหญ่มีปัญหาตรงกันคือ มีหนังสือประกอบการเรียนการสอนน้อยทุกระดับชั้น

ปัญหาที่ครูและหัวหน้าสาขาวิชาจำนวนรองลงมาประสบ ได้แก่ แบบฝึกหัดอ่านในใจไม่น่าสนใจทุกระดับชั้น ยกเว้นระดับชั้น ม.ศ. 2 ไม่มีหัวหน้าสาขาวิชาคนใดแสดงความเห็นไว้

ครูจำนวนน้อยระดับชั้น ม.ศ. 1 และ ม.ศ. 2 ประสบปัญหาแบบฝึกหัดอ่านในใจง่ายเกินไป แต่ครูจำนวนน้อยระดับชั้น ม.ศ. 3 เท่านั้นที่ประสบปัญหาแบบฝึกหัดอ่านในใจยากเกินไป ซึ่งตรงกับปัญหาของหัวหน้าสาขาวิชาจำนวนน้อยในระดับชั้น ม.ศ. 2 เป็นที่น่าสังเกตว่า สำหรับปัญหาแบบฝึกหัดการใช้ภาษายากและง่ายเกินไปนั้น ไม่มีหัวหน้าสาขาวิชาคนใดแสดงความเห็นไว้ นอกจากในระดับชั้น ม.ศ. 2 เท่านั้น

ตารางที่ 19 ความพอเพียงของแบบเรียนและหนังสือหรือเอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาวรรณคดีไทย

	ครู						หัวหน้าสายวิชา					
	ชั้น ม.ศ. 1		ชั้น ม.ศ. 2		ชั้น ม.ศ. 3		ชั้น ม.ศ. 1		ชั้น ม.ศ. 2		ชั้น ม.ศ. 3	
	ค่าเฉลี่ย	S.D. ความหมาย	ค่าเฉลี่ย	S.D. ความหมาย	ค่าเฉลี่ย	S.D. ความหมาย	ค่าเฉลี่ย	S.D. ความหมาย	ค่าเฉลี่ย	S.D. ความหมาย	ค่าเฉลี่ย	S.D. ความหมาย
1. หนังสือแบบเรียน	3.25	.84 ค่อนข้างมาก	3.34	.83 ค่อนข้างมาก	3.31	.86 ค่อนข้างมาก	3.54	.52 ค่อนข้างมาก	3.54	.52 ค่อนข้างมาก	3.55	.52 ค่อนข้างมาก
2. หนังสือประกอบการเรียนวรรณคดีไทยเพิ่มเติม	1.96	1.24 ปานกลาง	2.11	1.33 ปานกลาง	2.00	1.28 ปานกลาง	2.92	1.27 ค่อนข้างมาก	2.58	1.31 ค่อนข้างมาก	2.93	1.00 ค่อนข้างมาก
3. เอกสารประกอบการสอน	1.58	1.38 ปานกลาง	1.79	1.03 ปานกลาง	1.73	1.07 ปานกลาง	2.25	.62 ปานกลาง	2.25	.62 ปานกลาง	2.75	1.37 ค่อนข้างมาก
4. คู่มือครู	1.58	1.13 ปานกลาง	1.56	1.08 ปานกลาง	1.79	1.06 ปานกลาง	2.50	.80 ปานกลาง	2.18	1.08 ปานกลาง	2.23	1.01 ปานกลาง
5. แบบฝึกหัด	1.92	1.24 ปานกลาง	1.69	1.06 ปานกลาง	1.53	.94 น้อย	1.82	.60 ปานกลาง	1.70	.82 ปานกลาง	1.77	.83 ปานกลาง

จากตารางที่ 19 โดยเฉลี่ยแล้วครูทุกระดับชั้นและหัวหน้าสายวิชาเห็นว่า หนังสือแบบเรียนมีอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ส่วนหนังสือประกอบการเรียนวรรณคดีไทยเพิ่มเติม เอกสารประกอบการสอน คู่มือครู และแบบฝึกหัดนั้นโดยเฉลี่ยแล้วครูทุกระดับชั้นเห็นว่า มีอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากครูที่สอนชั้น ม.ศ. 3 เท่านั้นที่เห็นว่าแบบฝึกหัดมีอยู่ในระดับน้อย สำหรับหัวหน้าสายวิชามีความเห็นแตกต่างจากครูในเรื่องหนังสือประกอบการเรียนวรรณคดีไทยเพิ่มเติม คือเห็นว่ามีอยู่ในระดับค่อนข้างมากทุกระดับชั้น ส่วนเอกสารประกอบการสอน คู่มือครู และแบบฝึกหัดนั้นหัวหน้าสายวิชาเห็นว่า มีอยู่ในระดับปานกลางทุกระดับชั้น เว้นแต่เอกสารประกอบการสอนสำหรับชั้น ม.ศ. 3 เท่านั้นที่หัวหน้าสายวิชาเห็นว่ามีอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 ความพอเพียงของเอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาหลักภาษา

	ครู										หัวหน้าสายวิชา							
	ชั้น ม.ศ.1		ชั้น ม.ศ.2		ชั้น ม.ศ.3		ชั้น ม.ศ.1		ชั้น ม.ศ.2		ชั้น ม.ศ.3							
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย	S.D.						
1. เอกสารประกอบการสอน	2.17	1.14	ปานกลาง	1.95	1.13	ปานกลาง	1.75	1.17	ปานกลาง	2.82	.87	ค่อนข้างมาก	2.36	1.12	ปานกลาง	2.46	1.05	ปานกลาง
2. เอกสารประกอบการเรียน	1.85	1.11	ปานกลาง	1.18	1.06	น้อย	1.40	1.12	น้อย	2.56	1.21	ค่อนข้างมาก	2.20	1.32	ปานกลาง	2.27	1.23	ปานกลาง
3. คู่มือครู	1.70	1.06	ปานกลาง	1.20	.95	น้อย	1.42	1.04	น้อย	2.00	.81	ปานกลาง	1.80	.92	ปานกลาง	2.00	.95	ปานกลาง
4. แบบฝึกหัด	1.92	1.25	ปานกลาง	1.42	1.02	น้อย	1.55	1.04	น้อย	1.89	.60	ปานกลาง	1.67	.86	ปานกลาง	2.00	.95	ปานกลาง

จากตารางที่ 20 โดยเฉลี่ยแล้วครูทุกระดับชั้นและหัวหน้าสายวิชาเห็นว่า เอกสารประกอบการสอนมีอยู่ในระดับปานกลางเกือบทุกชั้น เว้นแต่ระดับชั้น ม.ศ.1 ที่หัวหน้าสายวิชาเห็นว่า มีอยู่ในระดับค่อนข้างมาก สำหรับเอกสารประกอบการเรียน คู่มือครู และแบบฝึกหัดนั้น โดยเฉลี่ยแล้วครูที่สอนชั้น ม.ศ.1 เห็นว่ามีอยู่ในระดับปานกลาง แต่ครูที่สอนชั้น ม.ศ.2 และ ม.ศ.3 เห็นว่ามีอยู่ในระดับน้อย ซึ่งตรงข้ามกับหัวหน้าสายวิชาที่เห็นว่า ในชั้น ม.ศ.1 มีเอกสารประกอบการเรียนค่อนข้างมาก คู่มือครูและแบบฝึกหัดมีอยู่ในระดับปานกลาง และชั้น ม.ศ.2 และ ม.ศ.3 นั้น หัวหน้าสายวิชาเห็นว่าทุกอย่างมีอยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น

ตารางที่ 21 ความพอเพียงของเอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาการใช้ภาษา

	ครู						หัวหน้าสายวิชา											
	ชั้น ม.ศ.1		ชั้น ม.ศ.2		ชั้น ม.ศ.3		ชั้น ม.ศ.1		ชั้น ม.ศ.2		ชั้น ม.ศ.3							
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย						
1. เอกสารประกอบการสอน	1.58	1.00	ปานกลาง	1.81	1.02	ปานกลาง	1.62	1.01	ปานกลาง	1.91	1.04	ปานกลาง	2.11	.78	ปานกลาง	2.15	.90	ปานกลาง
2. เอกสารประกอบการเรียน	1.35	1.06	น้อย	1.48	.88	น้อย	1.47	.95	น้อย	1.64	1.28	ปานกลาง	1.80	1.03	ปานกลาง	1.73	1.10	ปานกลาง
3. คู่มือครู	2.18	.95	ปานกลาง	1.42	1.01	น้อย	1.40	.88	น้อย	1.82	1.17	ปานกลาง	1.60	1.07	ปานกลาง	1.60	1.07	ปานกลาง
4. แบบฝึกหัด	2.19	.93	ปานกลาง	1.46	.97	น้อย	1.45	.94	น้อย	1.57	.98	ปานกลาง	1.57	.98	ปานกลาง	1.57	.98	ปานกลาง

จากตารางที่ 21 โดยเฉลี่ยแล้วครูทุกระดับชั้นและหัวหน้าสายวิชาเห็นว่า เอกสารประกอบการสอนมีอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนเอกสารประกอบการเรียนนั้นครูเห็นว่าอยู่ในระดับน้อยทุกระดับชั้น ซึ่งแตกต่างกับหัวหน้าสายวิชาที่เห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับคู่มือครูและแบบฝึกหัดนั้น โดยเฉลี่ยแล้วครูที่สอนชั้น ม.ศ.1 เห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง แต่ครูที่สอนชั้น ม.ศ.2 และ ม.ศ.3 เห็นว่าอยู่ในระดับน้อย ส่วนหัวหน้าสายวิชานั้นมีความเห็นแตกต่างไปจากครูที่สอนชั้น ม.ศ.2 และ ม.ศ.3 คือเห็นว่าคู่มือครูและแบบฝึกหัดนั้นมีอยู่ในระดับปานกลางทุกระดับชั้น

ตารางที่ 22 ความพอเพียงของเอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาเลือก
ภาษาไทย 21

	ภาษาไทย 21					
	ครู			หัวหน้าสาขาวิชา		
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. เอกสารประกอบการสอน	1.24	.94	น้อย	1.67	.78	ปานกลาง
2. เอกสารประกอบการเรียน	.71	.69	น้อย	1.25	.75	น้อย
3. คู่มือครู	1.33	.55	น้อย	1.36	.80	น้อย
4. แบบฝึกหัด	1.03	1.09	น้อย	1.46	.82	น้อย

จากตารางที่ 22 โดยเฉลี่ยแล้วทั้งครูและหัวหน้าสาขามีความเห็นว่ามีเอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาเลือกภาษาไทย 21 ในระดับน้อยทุกอย่าง แต่มีเอกสารประกอบการสอนอย่างเดียวซึ่งหัวหน้าสาขาวิชาเห็นว่ามีในระดับปานกลาง

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 ความพอเพียงของเอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาเลือก
ภาษาไทย 22

	ภาษาไทย 22					
	ครู		หัวหน้าสาขาวิชา			
	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
1. เอกสารประกอบการสอน	1.31	.87	น้อย	2.09	.83	ปานกลาง
2. เอกสารประกอบการเรียน	1.00	.52	น้อย	1.73	.90	ปานกลาง
3. คู่มือครู	.93	.80	น้อย	1.73	1.00	ปานกลาง
4. แบบฝึกหัด	1.06	.57	น้อย	1.82	.98	ปานกลาง

จากตารางที่ 23 โดยเฉลี่ยแล้วครูมีความเห็นว่า มีเอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาเลือกภาษาไทย 22 ในระดับน้อยทุกข้อ ซึ่งแตกต่างจากความเห็นของหัวหน้าสาขาวิชาที่เห็นว่า มีอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 ความพอเพียงของเอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาเลือก
ภาษาไทย 31

	ภาษาไทย 31					
	ครู			หัวหน้าสาขาวิชา		
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. เอกสารประกอบการสอน	1.56	.79	ปานกลาง	2.73	1.33	ค่อนข้างมาก
2. เอกสารประกอบการเรียน	.83	1.05	น้อย	1.69	.56	ปานกลาง
3. คู่มือครู	1.35	.71	น้อย	1.21	.89	น้อย
4. แบบฝึกหัด	.86	1.04	น้อย	1.50	.73	น้อย

จากตารางที่ 24 โดยเฉลี่ยแล้วทั้งครูและหัวหน้าสาขามีความเห็นว่ามีเอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาเลือกภาษาไทย 31 อยู่ในระคน้อยทุกข้อ แต่มีอยู่ข้อหนึ่งที่ครูเห็นว่ามีในระคนปานกลาง และหัวหน้าสาขาวิชาเห็นว่ามีในระคนค่อนข้างมาก คือ เอกสารประกอบการสอน และมีอีกข้อที่หัวหน้าสาขาวิชาเห็นว่ามีในระคนปานกลางคือ เอกสารประกอบการเรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 ความพอเพียงของเอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาเลือก
ภาษาไทย 32

	ภาษาไทย 32					
	ครู			หัวหน้าสาขาวิชา		
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. เอกสารประกอบการสอน	1.36	.93	น้อย	1.78	.83	ปานกลาง
2. เอกสารประกอบการเรียน	1.00	.78	น้อย	1.56	1.13	ปานกลาง
3. คู่มือครู	1.14	.99	น้อย	1.44	1.13	น้อย
4. แบบฝึกหัด	1.14	.95	น้อย	1.64	.59	ปานกลาง

จากตารางที่ 25 โดยเฉลี่ยแล้วครูมีความเห็นว่า มีเอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาเลือกภาษาไทย 32 ในระดับน้อยทุกข้อ แต่หัวหน้าสาขามีความเห็นแตกต่างจากครู คือ เห็นว่ามีเอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย 32 ในระดับปานกลางทุกข้อ แต่มีอยู่หนึ่งข้อคือ คู่มือครูซึ่งเห็นว่ามีในระดับน้อย

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาค 3

ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน กิจกรรม และการวัดผลของครูผู้สอนภาษาไทย และหัวหน้าสาย
วิชาภาษาไทย

ในการวิจัยถึงปริมาณการใช้อุปกรณ์การสอน และการจัดกิจกรรมการสอนของ
ครูภาษาไทย ทั้ง 147 คน ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยโดยกำหนดค่าเฉลี่ยแทนค่าปริมาณการใช้
อุปกรณ์และการจัดกิจกรรมของครูออกเป็น 5 ระดับคือ

ทุกชั่วโมงที่สอน	แทนค่าเท่ากับ	4
ทุกบทเรียนที่สอน	แทนค่าเท่ากับ	3
บางบทเรียนที่สอน	แทนค่าเท่ากับ	2
นาน ๆ ครั้ง	แทนค่าเท่ากับ	1
ไม่เคยจัดเลย	แทนค่าเท่ากับ	0

เมื่อได้ค่าเฉลี่ยแล้วนำมาเปรียบเทียบอันดับโดยถือเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.56 - 4.00	ถือว่า	มาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.56 - 3.55	ถือว่า	ค่อนข้างมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.56 - 2.55	ถือว่า	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	.56 - 1.55	ถือว่า	น้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	0 - .55	ถือว่า	น้อยที่สุด

ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน กิจกรรม และการวัดผล ของครูผู้สอนภาษาไทย
และหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย ให้นำเสนอในตารางที่ 26 - 41 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 26 การใช้อุปกรณ์การสอนของครูและหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย

อุปกรณ์การสอน	ครู		หัวหน้าสายวิชา			
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย	
1. บัตรคำ	1.20	1.24	น้อย	.75	1.12	น้อย
2. แถบประโยค	.87	1.20	น้อย	.35	.86	น้อยที่สุด
3. แผนภูมิ	1.31	1.29	น้อย	1.24	.45	น้อย
4. ป้ายนิเทศ	1.16	1.33	น้อย	1.77	1.44	ปานกลาง
5. รูปภาพ	2.59	1.29	ค่อนข้างมาก	3.24	.75	ค่อนข้างมาก
6. หนังสือพิมพ์	2.34	1.28	ปานกลาง	3.06	.90	ค่อนข้างมาก
7. หุ่นกระบอก	.17	.48	น้อยที่สุด	.18	.72	น้อยที่สุด
8. แผนเสียง	1.40	1.38	น้อย	2.12	1.58	ปานกลาง
9. เครื่องบันทึกเสียง	1.55	1.42	น้อย	2.53	1.42	ปานกลาง
10. ภาพนิ่ง	.64	1.17	น้อย	1.06	1.20	น้อย
11. วิทยู	.39	.88	น้อยที่สุด	.53	.87	น้อยที่สุด
12. โทรทัศน์	.14	.57	น้อยที่สุด	.18	.72	น้อยที่สุด
13. ภาพยนตร์	.21	.62	น้อยที่สุด	.53	.87	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 26 โดยเฉลี่ยแล้วการใช้อุปกรณ์การสอนของครูนั้นใช้ในระดัมน้อยเกือบทุกอย่าง แต่มีอยู่ 4 อย่างที่ครูเห็นว่าการใช้อยู่ในระดัมน้อยที่สุดคือ หุ่นกระบอก วิทยู โทรทัศน์ และภาพยนตร์ และมีอีก 2 เรื่องที่ครูเห็นว่าใช้ในระดัมน้อยคือค่อนข้างมากและปานกลางคือ รูปภาพและหนังสือพิมพ์ตามลำดับ สำหรับหัวหน้าสายวิชาใช้อุปกรณ์การสอนในระดัมน้อยที่สุดเหมือนกับครูทุกข้อเว้นแต่แถบประโยคซึ่งหัวหน้าสายวิชาใช้ในระดัมน้อยที่สุด แต่ครูใช้ในระดัมน้อย มีอยู่ 3 อย่างที่หัวหน้าสายวิชาใช้น้อยคือ บัตรคำ แผนภูมิ และภาพนิ่ง อุปกรณ์ที่หัวหน้าสายวิชาใช้ในระดัมน้อยคือค่อนข้างมากคือ รูปภาพและหนังสือพิมพ์ สำหรับการใช้อุปกรณ์ที่ตรงกันกับการใช้ของครู

ตารางที่ 27 ปัญหาการใช้อุปกรณ์การสอนของครูและหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย

ปัญหา	ครู		หัวหน้าสายวิชา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ผู้บริหารไม่สนับสนุนในการจัดอุปกรณ์	7	4.76	3	15.00
2. ขาดงบประมาณสำหรับจัดซื้ออุปกรณ์	62	42.18	6	30.00
3. ขาดอาคารสถานที่เก็บอุปกรณ์	63	42.86	9	45.00
4. อุปกรณ์ที่มีอยู่นั้นไม่เพียงพอ	83	56.46	12	60.00
5. ไม่สามารถใช้อุปกรณ์ที่มีอยู่ให้เข้ากับบทเรียนได้	18	12.24	2	10.00
6. ไม่สามารถสร้างอุปกรณ์ด้วยตนเอง	33	22.45	2	10.00
7. ไม่เคยศึกษาเทคนิคในการทำอุปกรณ์	13	8.84	-	-
8. ไม่เชื่อว่าอุปกรณ์การสอนจะช่วยให้การเรียนการสอนดีขึ้น	1	.68	1	5.00
9. การใช้อุปกรณ์ทำให้เสียเวลามาก	11	7.48	2	10.00
10. ครูไม่มีเวลาเตรียมอุปกรณ์	29	19.73	4	20.00
11. การใช้อุปกรณ์ทำให้หมดเปลืองเงินมาก	7	4.76	3	15.00
12. สภาพห้องเรียนไม่อำนวยที่จะใช้อุปกรณ์	35	23.80	7	35.00
จำนวนครูและหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย	147		20	

จากตารางที่ 27 ครูและหัวหน้าสายวิชาส่วนใหญ่ประสบปัญหาอุปกรณ์ที่มีอยู่ไม่เพียงพอ

ครูและหัวหน้าสายจำนวนรองลงมาประสบปัญหาขาดอาคารสถานที่เก็บอุปกรณ์ และเป็นที่น่าสนใจกว่าปัญหาใกล้เคียงกันของครูอีกปัญหาหนึ่งคือ ขาดงบประมาณสำหรับจัดซื้ออุปกรณ์

ครูและหัวหน้าสายวิชาจำนวนน้อยเท่านั้นที่ไม่เชื่อว่า อุปกรณ์จะช่วยให้การเรียนการสอนดีขึ้น สำหรับปัญหาไม่เคยศึกษาเทคนิคในการทำอุปกรณ์นั้น ไม่มีหัวหน้าสายวิชาคนใดแสดงความคิดเห็นไว้

ตารางที่ 28 บริการทางคานอุปกรณที่ครูและหัวหน้าสายวิชาภาษาไทยต้องการ
จะให้มีขึ้น

บริการ	ครู		หัวหน้าสายวิชา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เครื่องมือเครื่องใช้ในการจัดทำอุปกรณ	73	49.66	15	75.00
2. ห้องสำหรับทำอุปกรณ ทดลองใช้และเก็บอุปกรณ	91	61.90	14	70.00
3. ศูนย์วัสดุอุปกรณที่โรงเรียนจะยืมมาใช้ได้	91	61.90	11	55.00
4. การให้ความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ	60	40.82	9	45.00
5. การอบรมวิธีทำและใช้อุปกรณต่าง ๆ	73	49.66	7	35.00
จำนวนครูและหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย	147		20	

จากตารางที่ 28 จะเห็นว่าบริการทางคานอุปกรณที่ครูส่วนใหญ่ต้องการคือ ห้องสำหรับทำอุปกรณ ทดลองใช้และเก็บอุปกรณ และศูนย์วัสดุอุปกรณที่โรงเรียนจะยืมมาใช้ได้ แต่บริการทางคานอุปกรณที่หัวหน้าสายวิชาภาษาไทยส่วนใหญ่ต้องการคือ เครื่องมือเครื่องใช้ในการจัดทำอุปกรณ ซึ่งตรงกับความต้องการของครูจำนวนรองลงมา รวมทั้งการอบรมวิธีทำและใช้อุปกรณต่าง ๆ

ครูจำนวนน้อยที่ต้องการบริการการให้ความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ สำหรับหัวหน้าสายวิชาเพียงจำนวนน้อยที่ต้องการบริการทางคานการอบรมวิธีทำและใช้อุปกรณต่าง ๆ

ตารางที่ 29 การจัดกิจกรรมการสอนของครูและหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย

กิจกรรม	ครู		หัวหน้าสายวิชา	
	ค่าเฉลี่ย S.D.	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย S.D.	ความหมาย
1. บรรยายเนื้อหาตามบทเรียน	3.01	.83 คอนข้างมาก	2.67	.62 คอนข้างมาก
2. บรรยายแล้วสาธิต	1.89	1.03 ปานกลาง	1.73	.70 ปานกลาง
3. อธิบายประกอบการซักถาม	3.07	.84 คอนข้างมาก	2.87	1.12 คอนข้างมาก
4. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มช่วยกัน คนควาและรายงานผลงานในชั้น	1.51	.67 นอย	1.75	.45 ปานกลาง
5. จัดให้มีการอภิปรายปัญหา	1.33	.78 นอย	1.47	.51 นอย
6. จัดให้มีการโต้วาที	.80	.71 นอย	1.07	.61 นอย
7. จัดให้มีการปฐกถา	.56	.69 นอย	.56	.75 นอย
8. จัดให้มีการเล่นละครหรือแสดง บทบาท	.93	.79 นอย	.94	.70 นอย
9. จัดให้มีนิทรรศการประกอบการ เรียน	.59	.72 นอย	.93	.70 นอย
10. เชิญวิทยากรมาบรรยาย	.33	.57 นอยที่สุด	.60	.50 นอย

จากตารางที่ 29 โดยเฉลี่ยครูและหัวหน้าสายวิชาส่วนใหญ่จัดกิจกรรมการสอนภาษาไทยในระดับน้อยเกือบทุกอย่าง แต่มีอยู่ 2 อย่างที่ครูและหัวหน้าสายวิชาจัดกิจกรรมการสอนในระดับคอนข้างมากคือ อธิบายประกอบการซักถาม และบรรยายเนื้อหาตามบทเรียน ส่วนการบรรยายแล้วสาธิตนั้นทั้งครูและหัวหน้าสายวิชาจัดอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับการให้นักเรียนแบ่งกลุ่มช่วยกันคนควาและรายงานผลงานในชั้นนั้น หัวหน้าสายวิชาจัดในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน การจัดกิจกรรมของครูในระดับน้อยที่สุด ซึ่งมีเพียงข้อเกี่ยวเท่านั้นคือ เชิญวิทยากรมาบรรยาย

ตารางที่ 30 ปัญหาการจัดกิจกรรมการสอนของครูและหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย

ปัญหา	ครู		หัวหน้าสายวิชา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การจัดกิจกรรมทำให้เสียระเบียบวินัยในห้องเรียน	18	12.24	1	5.00
2. การจัดกิจกรรมทำให้เป็นที่รำคาญแก่ห้องเรียนข้างเคียง	52	35.37	5	25.00
3. สภาพห้องเรียนไม่เหมาะในการจัดกิจกรรม	67	45.58	7	35.00
4. จัดกิจกรรมแล้วทำให้สอนไม่ทันหลักสูตร	61	41.50	7	35.00
5. มีเวลาเรียนน้อยจนไม่มีเวลาจัดกิจกรรม	50	34.01	7	35.00
6. ไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้บังคับบัญชา	11	7.48	1	5.00
7. ขาดอุปกรณ์ประกอบการจัดกิจกรรม	56	38.09	7	35.00
8. ไม่สามารถจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับบทเรียนได้	19	12.92	2	10.00
9. เนื้อหาในหลักสูตรและแบบเรียนไม่เหมาะแก่การจัดกิจกรรมต่าง ๆ	18	12.24	1	5.00
10. นักเรียนมีจำนวนมากเกินไป	68	46.26	10	50.00
11. ขาดงบประมาณในการใช้จ่ายเพื่อจัดกิจกรรม	51	34.69	6	30.00
จำนวนครูและหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย	147		20	

จากตารางที่ 30 จะเห็นว่าครูและหัวหน้าสายวิชาส่วนใหญ่ประสบปัญหา นักเรียนมีจำนวนมากเกินไป ในการจัดกิจกรรมการสอน

ครูและหัวหน้าสายวิชาจำนวนรองลงมาประสบปัญหา คือ สภาพห้องเรียนไม่เหมาะในการจัดกิจกรรม สำหรับหัวหน้าสายวิชาจำนวนเดียวกันนี้ยังประสบปัญหา จัดกิจกรรมแล้วทำให้สอนไม่ทันหลักสูตร มีเวลาเรียนน้อยจนไม่มีเวลาจัดกิจกรรม และขาดอุปกรณ์ประกอบการจัดกิจกรรม

ครูและหัวหน้าสายวิชาจำนวนน้อยเท่านั้นที่ประสบปัญหาในการจัดกิจกรรมคือ ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากผู้บังคับบัญชา

ตารางที่ 31 กิจกรรมที่ครูและหัวหน้าสายวิชาภาษาไทยต้องการจัดอย่างยิ่ง แต่มีอุปสรรคไม่อาจจัดได้

กิจกรรม	ครู		หัวหน้าสายวิชา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การให้นักเรียนค้นคว้าในห้องสมุดและรายงาน ในชั้นเรียน	40	27.21	2	10.00
2. การจัดให้มีการอภิปรายปัญหา	37	25.17	2	10.00
3. การจัดให้มีการโต้วาที	28	19.05	1	5.00
4. การจัดนิทรรศการประกอบการเรียน	51	34.69	5	25.00
5. การเชิญวิทยากรมาบรรยายวิชาการ	73	49.66	10	50.00
6. การจัดทัศนศึกษาประกอบการเรียน	59	40.13	6	30.00
7. การเล่นเกมหรือแสดงบทบาท	50	34.01	5	25.00
จำนวนครูและหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย	147		20	

จากตารางที่ 31 จะเห็นว่ากิจกรรมที่ครูและหัวหน้าสายวิชาส่วนใหญ่ต้องการจัดอย่างยิ่ง แต่มีอุปสรรคไม่อาจจัดได้คือ การเชิญวิทยากรมาบรรยายวิชาการ ครู และหัวหน้าสายวิชาจำนวนรองลงมา ต้องการจัดทัศนศึกษาประกอบการเรียน ครูและหัวหน้าสายวิชาเพียงจำนวนน้อยเท่านั้น ที่ต้องการจัดให้มีการโต้วาที

ตารางที่ 32 วิธีการที่ครูและหัวหน้าสายวิชาภาษาไทยใช้วัดผลการสอนภาษาไทย

วิธีการ	ครู		หัวหน้าสายวิชา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ชักถามให้นักเรียนตอบปากเปล่าพร้อมกัน	66	44.90	3	15.00
2. ชักถามให้นักเรียนตอบปากเปล่าเป็นรายบุคคล	122	82.99	16	80.00
3. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด	128	87.07	18	90.00
4. ให้การบ้านหลังจากสอนแต่ละบทเรียน	116	78.91	16	80.00
5. ให้การบ้านทุกชั่วโมงที่มีการสอน	18	12.24	1	5.00
6. สังเกตจากการทำกิจกรรมของนักเรียนในชั้น	81	55.10	12	60.00
7. ใ้ขอทดสอบที่ทํานสร้างขึ้เองเป็นระยะ ๆ	122	82.99	17	85.00
8. ใ้ขอทดสอบประจำภาคเท่านั้น	-	-	-	-
จำนวนครูและหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย	147		20	

จากตารางที่ 32 จะเห็นว่าการให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเป็นวิธีการที่ครูและหัวหน้าสายวิชาส่วนมากใช้วัดผลการสอนภาษาไทย

ครูและหัวหน้าสายวิชาจำนวนรองลงมาใช้แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเองเป็นระยะ ๆ สำหรับครูยังรวมทั้งการชักถามให้นักเรียนตอบปากเปล่าเป็นรายบุคคล

วิชาการที่ครูและหัวหน้าสายวิชาจำนวนน้อยใช้วัดผลการสอนภาษาไทยคือ การให้การบ้านทุกชั่วโมงที่มีการสอน เป็นที่น่าสังเกตว่าทั้งครูและหัวหน้าสายวิชาไม่มีผู้ใดใช้วิธีการวัดผลโดยใช้แบบทดสอบประจำภาคเท่านั้น

ตารางที่ 33 วัตถุประสงค์ในการวัดผลวิชาภาษาไทยของครูและหัวหน้าสาขาวิชา
ภาษาไทย

วัตถุประสงค์	ครู		หัวหน้าสาขาวิชา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพื่อทราบจุดประสงค์ของการสอนว่าได้ผลสมความ มุ่งหมายที่ตั้งใจไว้เพียงใด	116	78.91	17	85.00
2. เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาไทย	107	72.79	17	85.00
3. เพื่อเก็บคะแนนตามระเบียบของโรงเรียน	103	70.06	16	80.00
4. เพื่อพิจารณาทัศนคติของนักเรียนต่อการเรียนวิชา ภาษาไทย	81	55.10	14	70.00
5. เพื่อทบทวนความรู้ของนักเรียน	115	78.23	15	75.00
6. เพื่อพิจารณาความเข้าใจในเนื้อหาวิชาภาษาไทย ของนักเรียน	114	77.55	15	75.00
7. เพื่อดูพัฒนาการทางค่านิยมของนักเรียน	114	77.55	17	85.00
8. เพื่อการเลื่อนชั้นของโรงเรียนเท่านั้น	-	-	-	-
จำนวนครูและหัวหน้าสาขาวิชาภาษาไทย	147		20	

จากตารางที่ 33 จะเห็นว่าวัตถุประสงค์ในการวัดผลวิชาภาษาไทยของครูและหัวหน้า
สาขาวิชาส่วนใหญ่ นั้น เพื่อทราบจุดประสงค์ของการสอนว่า ได้ผลสมความมุ่งหมายที่ตั้งใจไว้เพียง
ใด และหัวหน้าสาขาวิชาส่วนใหญ่ยังมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาไทยและ
เพื่อดูพัฒนาการทางค่านิยมของนักเรียนด้วย

ครูจำนวนรองลงมา มีวัตถุประสงค์ในการวัดผลเพื่อทบทวนความรู้ของนักเรียน แต่
หัวหน้าสาขาวิชา มีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บคะแนนตามระเบียบของโรงเรียน

ครูและหัวหน้าสาขาวิชาจำนวนน้อยที่มีวัตถุประสงค์ในการวัดผลวิชาภาษาไทย เพื่อ
พิจารณาทัศนคติของนักเรียนต่อการเรียนภาษาไทย สำหรับการวัดผลเพื่อการเลื่อนชั้นของ
โรงเรียนเท่านั้น ทั้งครูและหัวหน้าสาขาวิชาไม่มีผู้แสดงความคิดเห็นไว้

ตารางที่ 34 ปัญหาการวัดผลวิชาภาษาไทยที่ครูและหัวหน้าสายวิชาไทยประสบอยู่

ปัญหา	ครู		หัวหน้าสายวิชา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ขาดความเข้าใจในวิธีการคิดคะแนน ตามหลักสูตร โครงการมัธยมแบบประสม	11	7.48	-	-
2. ไม่เข้าใจในวิธีสร้างแบบทดสอบที่เหมาะสม	28	19.05	3	15.00
3. ไม่สามารถวัดผลได้ทุกท่าน ตามความมุ่งหมายของ การสอนภาษาไทย	80	54.42	13	65.00
4. ขาดวัสดุอุปกรณ์ในการสร้างและพิมพ์ข้อทดสอบ	35	23.81	5	25.00
5. ขาดหนังสือที่อธิบายเกี่ยวกับการวัดผล	34	23.13	1	5.00
จำนวนครูและหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย	147		20	

จากตารางที่ 34 จะเห็นว่าปัญหาการวัดผลวิชาภาษาไทยที่ครูและหัวหน้าสายวิชาส่วนใหญ่ประสบร่วมกันคือ ไม่สามารถวัดผลได้ทุกท่านตามความมุ่งหมายของการสอนภาษาไทย

มีครูจำนวนน้อยที่ประสบปัญหา ขาดความเข้าใจในวิธีการคิดคะแนนตามหลักสูตร โครงการพัฒนาการศึกษาโรงเรียนมัธยมแบบประสม สำหรับปัญหานี้หัวหน้าสายวิชาไม่มีผู้ใดแสดงความคิดเห็นไว้ มีหัวหน้าสายจำนวนน้อยที่ประสบปัญหาขาดหนังสือที่อธิบายเกี่ยวกับการวัดผล

ในด้านการวัดผลการเรียนการสอนในห้องเรียนแต่ละครั้ง ครูจะเน้นในด้านพุทธิ
 ปัญญาซึ่งประกอบด้วยความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ และความสามารถในการวิเคราะห์
 การสังเคราะห์ และการประเมินผล ในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนในหมวด
 วิชาภาษาไทยซึ่งมีวิชาวรรณคดีไทย หลักภาษา การใช้ภาษา วิชาเลือกภาษาไทย 21, 22,
 31 และ 32 การวัดผลวิธีดังกล่าวแล้วปรากฏในตารางที่ 35 - 41

ตารางที่ 35 วิธีวัดผลวิชาวรรณคดีไทยของครูและหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย

วิธีวัดผล	วิชาวรรณคดีไทย			
	ครู		หัวหน้าสายวิชา	
	ค่าเฉลี่ย S.D.	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย S.D.	ความหมาย
1. ความรู้	3.09	.22 ค่อนข้างมาก	2.69	.70 ค่อนข้างมาก
2. ความเข้าใจ	3.02	.78 ค่อนข้างมาก	3.25	.85 ค่อนข้างมาก
3. การนำไปใช้	2.52	.90 ค่อนข้างมาก	3.00	.81 ค่อนข้างมาก
4. การวิเคราะห์	1.80	.84 ปานกลาง	2.40	.50 ปานกลาง
5. การสังเคราะห์	1.60	.77 ปานกลาง	2.14	.66 ปานกลาง
6. การประเมินผล	2.10	1.01 ปานกลาง	2.79	.89 ค่อนข้างมาก

ศูนย์วิจัยทั่วไป
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 36 วิธีวัดผลวิชาหลักภาษาของครูและหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย

วิธีวัดผล	หลักภาษา					
	ครู			หัวหน้าสายวิชา		
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. ความรู้	2.85	.81	ค่อนข้างมาก	1.28	.74	น้อย
2. ความเข้าใจ	3.19	.83	ค่อนข้างมาก	2.67	.90	ค่อนข้างมาก
3. การนำไปใช้	3.10	.86	ค่อนข้างมาก	3.33	.72	ค่อนข้างมาก
4. การวิเคราะห์	2.14	.84	ปานกลาง	2.57	.65	ค่อนข้างมาก
5. การสังเคราะห์	1.83	.93	ปานกลาง	2.43	.76	ปานกลาง
6. การประเมินผล	2.23	.89	ปานกลาง	2.72	.91	ค่อนข้างมาก

ตารางที่ 37 วิธีวัดผลวิชาการใช้ภาษาของครูและหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย

วิธีวัดผล	การใช้ภาษา					
	ครู			หัวหน้าสายวิชา		
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. ความรู้	2.48	.87	ปานกลาง	2.38	.96	ปานกลาง
2. ความเข้าใจ	3.13	.69	ค่อนข้างมาก	3.06	.77	ค่อนข้างมาก
3. การนำไปใช้	3.46	.70	ค่อนข้างมาก	3.56	.63	มาก
4. การวิเคราะห์	2.06	.82	ปานกลาง	2.80	.77	ค่อนข้างมาก
5. การสังเคราะห์	1.96	.81	ปานกลาง	2.67	.58	ค่อนข้างมาก
6. การประเมินผล	2.27	.41	ปานกลาง	2.64	1.00	ค่อนข้างมาก

ตารางที่ 38 วิธีวัดผลวิชาเลือกภาษาไทย 21 ของครูและหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย

วิธีวัดผล	ภาษาไทย 21					
	ครู			หัวหน้าสายวิชา		
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. ความรู้	2.44	.75	ปานกลาง	2.62	1.06	ค่อนข้างมาก
2. ความเข้าใจ	2.97	.52	ค่อนข้างมาก	3.13	.83	ค่อนข้างมาก
3. การนำไปใช้	3.38	.74	ค่อนข้างมาก	3.00	.76	ค่อนข้างมาก
4. การวิเคราะห์	1.97	.86	ปานกลาง	2.75	.71	ค่อนข้างมาก
5. การสังเคราะห์	1.94	.80	ปานกลาง	2.87	.83	ค่อนข้างมาก
6. การประเมินผล	2.30	.81	ปานกลาง	2.75	.87	ค่อนข้างมาก

ตารางที่ 39 วิธีวัดผลวิชาเลือกภาษาไทย 22 ของครูและหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย

วิธีวัดผล	ภาษาไทย 22					
	ครู			หัวหน้าสายวิชา		
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. ความรู้	2.41	.94	ปานกลาง	2.60	.55	ค่อนข้างมาก
2. ความเข้าใจ	3.24	.30	ค่อนข้างมาก	2.67	.58	ค่อนข้างมาก
3. การนำไปใช้	3.35	.70	ค่อนข้างมาก	3.60	.55	มาก
4. การวิเคราะห์	2.19	.98	ปานกลาง	2.80	1.09	ค่อนข้างมาก
5. การสังเคราะห์	2.06	.83	ปานกลาง	2.50	.58	ปานกลาง
6. การประเมินผล	2.19	.98	ปานกลาง	-	-	-

ตารางที่ 40 วิธีวัดผลวิชาเลือกภาษาไทย 31 ของครูและหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย

วิธีวัดผล	ภาษาไทย 31					
	ครู			หัวหน้าสายวิชา		
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. ความรู้	2.71	.75	ค่อนข้างมาก	2.48	.57	ปานกลาง
2. ความเข้าใจ	3.04	1.36	ค่อนข้างมาก	3.30	.82	ค่อนข้างมาก
3. การนำไปใช้	3.04	.94	ค่อนข้างมาก	3.37	1.06	ค่อนข้างมาก
4. การวิเคราะห์	1.95	1.00	ปานกลาง	2.50	.53	ปานกลาง
5. การสังเคราะห์	1.91	1.04	ปานกลาง	2.44	.53	ปานกลาง
6. การประเมินผล	2.36	1.09	ปานกลาง	2.75	1.16	ค่อนข้างมาก

ตารางที่ 41 วิธีวัดผลวิชาเลือกภาษาไทย 32 ของครูและหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย

วิธีวัดผล	ภาษาไทย 32					
	ครู			หัวหน้าสายวิชา		
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. ความรู้	2.56	.89	ค่อนข้างมาก	2.75	.88	ค่อนข้างมาก
2. ความเข้าใจ	3.25	.68	ค่อนข้างมาก	3.12	.83	ค่อนข้างมาก
3. การนำไปใช้	3.12	.78	ค่อนข้างมาก	3.28	.75	ค่อนข้างมาก
4. การวิเคราะห์	2.38	1.02	ปานกลาง	2.63	.74	ค่อนข้างมาก
5. การสังเคราะห์	2.24	.97	ปานกลาง	2.63	.74	ค่อนข้างมาก
6. การประเมินผล	2.56	.96	ค่อนข้างมาก	2.86	.69	ค่อนข้างมาก

เมื่อพิจารณาจากตารางที่ 35, 36, 37, 38, 39, 40 และ 41 จะเห็นว่าโดยเฉลี่ยแล้วครูวัดผลวิชาวรรณคดีไทย หลักภาษา การไวยากรณ์ วิชาเลือกภาษาไทย 21, 22, 31 และ 32 ในด้านความรู้ ความเข้าใจ และการนำไปใช้ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก แต่มีวิธีวัดผลในด้านการรู้ของนักเรียนในวิชาการไวยากรณ์ และวิชาเลือกภาษาไทย 21 และ 22 เท่านั้นที่อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการวัดความสามารถของนักเรียนในด้านการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผลนั้น โดยเฉลี่ยแล้วครูได้ทำอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น เว้นแต่การวัดความสามารถของนักเรียนในด้านการประเมินผลของวิชาเลือกภาษาไทย 22 เท่านั้นที่ครูทำอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งตรงข้ามกับหัวหน้าสายวิชาที่กล่าวว่าโดยเฉลี่ยแล้ววัดความสามารถของนักเรียนในวิชาวรรณคดีไทย หลักภาษา การไวยากรณ์ วิชาเลือกภาษาไทย 21, 22, 31 และ 32 ในด้านการวิเคราะห์ และการประเมินผล ทำอยู่ในระดับค่อนข้างมาก เว้นแต่การวิเคราะห์ในวิชาวรรณคดีไทย และวิชาเลือกภาษาไทย 31 เท่านั้นที่ทำอยู่ในระดับปานกลาง

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาค 4

วิชาเลือกในหมวดภาษาไทย

วิชาเลือกในหมวดภาษาไทยมี ภาษาไทย 21, 22, 31 และ 32 ซึ่งระบุไว้ใน
โครงการมัธยมแบบประสมแบบ 1 ผู้ตอบแบบสอบถามแบ่งเป็น

ก. ครูผู้สอนภาษาไทยวิชาเลือกจำนวน 67 คน

ข. หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย 20 คน

ความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาไทยและหัวหน้าสายวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับวิชาเลือก
ได้นำเสนอในตารางที่ 42 - 46 ดังต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 42 วัตถุประสงค์ในการสอนวิชาภาษาไทยในฐานะวิชาเลือก

วัตถุประสงค์	ครู		หัวหน้าสาย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพื่อให้นักเรียนนำวิชาที่ศึกษาไปใช้ประกอบอาชีพในอนาคตได้	25	37.31	5	25.00
2. เพื่อส่งเสริมความรู้ของนักเรียนให้เป็นประโยชน์ในการศึกษาต่อ	42	62.69	7	35.00
3. เพื่อสนองความสามารถและความสนใจของนักเรียนต่อวิชาภาษาไทย	43	64.18	6	30.00
4. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ภาษาไทยกว้างขวางขึ้น	47	70.15	8	40.00
จำนวนครูและหัวหน้าสายวิชา	67		20	

จากตารางที่ 42 จะเห็นว่า ครูและหัวหน้าสายวิชาส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการสอนภาษาไทยในฐานะวิชาเลือกเพื่อให้เด็กมีความรู้ภาษาไทยกว้างขวางขึ้น

ครูจำนวนรองลงมา มีวัตถุประสงค์ในการสอนเพื่อสนองความสามารถและความสนใจของนักเรียนต่อวิชาภาษาไทย แต่หัวหน้าสายวิชาจำนวนรองลงมา มีวัตถุประสงค์ในการสอนเพื่อส่งเสริมความรู้ของนักเรียนให้เป็นประโยชน์ในการศึกษาต่อ

ครูและหัวหน้าสายวิชาจำนวนน้อยที่เห็นว่า วัตถุประสงค์ในการสอนวิชาภาษาไทยในฐานะวิชาเลือกนั้น เพื่อที่จะให้นักเรียนนำวิชาที่ศึกษาไปใช้ประกอบอาชีพในอนาคต

ตารางที่ 43 ความคิดเห็นของครูและหัวหน้าสาขาวิชาเกี่ยวกับนักเรียนที่เลือกเรียนวิชาเลือก

เลือกเรียน	ครู		หัวหน้าสาย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. มีความสนใจในวิชาภาษาไทย	40	59.70	7	35.00
2. ตัดสินใจไม่ดีกว่าจะเลือกเรียนวิชาใดก็ จึงมาเลือกเรียนวิชาภาษาไทย	28	41.79	3	15.00
3. ได้รับคำแนะนำจากครูแนะแนวหรือครูประจำชั้นให้มาเลือกวิชานี้	35	52.24	7	35.00
4. เลือกเพราะเนื้อหาวิชาสัมพันธ์กับการเรียน	18	26.86	6	30.00
5. เลือกเพราะเรียนง่ายและได้คะแนนดี	7	10.45	-	-
6. เลือกเพราะไม่มีวิชาอื่นที่สามารถเลือกเรียนได้	27	40.30	6	30.00
7. เลือกตามเพื่อน	24	35.82	1	5.00
8. เลือกเพราะชอบครูที่สอน	5	7.46	1	5.00
9. เลือกเพราะวิชาอื่นที่นักเรียนจะเลือกมีคนอื่นเลือกเต็มแล้ว	15	22.39	1	5.00
10. จำเป็นต้องเลือก เพราะวิชาอื่นตารางสอนลงไม่ได้	33	49.25	5	25.00
จำนวนครูและหัวหน้าสาขาวิชา	67		20	

จากตารางที่ 43 จะเห็นว่า ครูและหัวหน้าสาขาวิชาส่วนใหญ่เห็นว่า นักเรียนที่เลือกเรียนวิชาเลือกนั้นเลือกเพราะมีความสนใจในวิชาภาษาไทย หัวหน้าสาขาวิชายังมีความเห็นเพิ่มอีกว่า ที่นักเรียนมาเลือกเพราะได้รับคำแนะนำจากครูแนะแนวหรือครูประจำชั้นให้มาเลือกวิชานี้ ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของครูจำนวนรองลงมา

ครูและหัวหน้าสายจำนวนน้อยที่สุดที่เห็นว่า นักเรียนเลือกเรียนเพราะชอบครูที่สอน

ตารางที่ 44 ความคิดเห็นของครูและหัวหน้าสายวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับเนื้อหา
วิชาเลือก

ความคิดเห็น	ครู		หัวหน้าสาย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ยากเกินไปสำหรับนักเรียนในระดับนี้	11	16.42	1	5.00
2. ง่ายเกินไปสำหรับนักเรียนในระดับนี้	-	-	-	-
3. เหมาะสมสำหรับนักเรียนในระดับนี้	30	44.78	7	35.00
4. ไม่เหมาะสมสำหรับนักเรียนในระดับนี้	14	20.90	1	5.00
5. สามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์ต่อการดำเนิน อาชีพในอนาคต	29	43.28	4	20.00
6. สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาต่อใน อนาคต	37	55.22	6	30.00
7. เนื้อหาวิชามากเกินไป	6	8.95	-	-
8. เนื้อหาวิชาน้อยเกินไป	5	7.46	2	10.00
จำนวนครูและหัวหน้าสายวิชา	67		20	

จากตารางที่ 44 ความคิดเห็นของครูส่วนใหญ่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาเลือกนั้นสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาต่อในอนาคต สำหรับหัวหน้าสายวิชาส่วนใหญ่เห็นว่า เนื้อหาวิชาเลือกเหมาะสมสำหรับนักเรียนในระดับนี้

ครูจำนวนน้อยเท่านั้นที่เห็นว่า เนื้อหาวิชาน้อยเกินไป ส่วนหัวหน้าสายวิชาจำนวนน้อยเห็นว่า เนื้อหายากเกินไปและไม่เหมาะสมสำหรับนักเรียนในระดับนี้ เกี่ยวกับความเห็น
ว่าเนื้อหาวิชาเลือกง่ายเกินไปสำหรับนักเรียนในระดับนี้นั้น ทั้งครูและหัวหน้าสายวิชาไม่มีผู้ใด
แสดงความคิดเห็นไว้

ตารางที่ 45 ความรู้ของครูและหัวหน้าสายวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาเด็ก

ความรู้	ครู		หัวหน้าสาย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. มีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาอย่างกระจ่างชัด	6	8.95	1	5.00
2. เคยศึกษามาก่อน แต่ยังไม่เข้าใจและมีประสบการณ์ยังไม่เพียงพอ	41	61.19	9	45.00
3. ไม่เคยศึกษามาก่อนเลย ต้องคนควาภายหลัง	7	10.75	-	-
4. มีอยู่บ้าง แต่ต้องการวัสดุการสอนช่วยให้มากกว่าที่มีอยู่	35	52.24	3	15.00
จำนวนครูและหัวหน้าสายวิชา	67		20	

จากตารางที่ 45 ครูและหัวหน้าสายวิชาส่วนใหญ่เคยศึกษาเนื้อหาวิชาเด็กมาบ้าง แต่ยังไม่เข้าใจและมีประสบการณ์ยังไม่เพียงพอ

ครูและหัวหน้าสายวิชาจำนวนรองลงมา มีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาเด็กอยู่บ้าง แต่ต้องการวัสดุการสอนช่วยให้มากกว่าที่มีอยู่

ครูและหัวหน้าสายวิชาเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่มีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาวิชาเด็กอย่างกระจ่างชัด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 46 ปัญหาที่ครูและหัวหน้าสายวิชาภาษาไทยพบจากการสอนวิชาเลือก

ปัญหา	ครู		หัวหน้าสาย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดไว้ยังไม่เหมาะสม	11	16.42	3	15.00
2. หลักสูตรยังไม่แจ่มชัด	29	43.28	5	25.00
3. ยังไม่เข้าใจหลักสูตรวิชาเลือกคือพอ	17	25.37	2	10.00
4. ไม่ถนัดในวิชาที่สอน	10	14.93	1	5.00
5. เอกสารประกอบการเรียนและหนังสือประกอบการสอนมีน้อย	53	79.10	7	35.00
6. อุปกรณ์การสอนมีน้อย	32	47.76	5	25.00
7. ไม่สามารถจัดกิจกรรมประกอบการสอนได้	12	17.91	1	5.00
8. ยังไม่เข้าใจในวิธีวัดผลคือพอ	3	4.48	-	-
9. ขาดคู่มือครู	34	50.75	10	50.00
10. ชั่วโมงเรียนไม่ติดต่อกันทำให้จัดกิจกรรมการสอนยาก	4	5.97	1	5.00
11. เด็กไม่ชอบวิชานี้แล้วต้องมาเลือกเรียน	19	28.36	4	20.00
12. การจัดกลุ่มนักเรียนแต่ละกลุ่มมากเกินไป	27	40.30	3	15.00
จำนวนครูและหัวหน้าสายวิชา	67		20	

จากตารางที่ 46 จะเห็นว่า ครูส่วนใหญ่มีปัญหาจากการสอนวิชาเลือกคือ เอกสารประกอบการเรียนและหนังสือประกอบการสอนมีน้อย ซึ่งตรงกับความเห็นของหัวหน้าสายวิชาจำนวนรองลงมา ส่วนปัญหาอันดับแรกของหัวหน้าสายวิชาส่วนใหญ่ก็คือ ขาดคู่มือครู ซึ่งตรงกับปัญหาของครูอันดับรองลงมา

ครูจำนวนน้อยที่ประสบปัญหาชั่วโมงเรียนไม่ติดต่อกันทำให้จัดกิจกรรมการสอนยาก ซึ่งตรงกับความเห็นของหัวหน้าสายวิชาจำนวนน้อย และหัวหน้าสายวิชาจำนวนน้อยนี้ยังมีปัญหาในเรื่องไม่ถนัดในวิชาที่สอนและไม่สามารถจัดกิจกรรมประกอบการสอนได้

ภาค 5

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการสอนภาษาไทยของ
ครูสอนภาษาไทย และหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย

ผู้แสดงความคิดเห็นเป็นครูสอนวิชาภาษาไทย 147 คน และหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย 20 คน ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็นของครูในค่านต่าง ๆ ออกเป็น 5 ระดับ คือ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	แทนค่าเท่ากับ	4
เห็นด้วย	แทนค่าเท่ากับ	3
ไม่แน่ใจ	แทนค่าเท่ากับ	2
ไม่เห็นด้วย	แทนค่าเท่ากับ	1
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	แทนค่าเท่ากับ	0

เมื่อได้ค่าเฉลี่ยแล้วนำมาเปรียบเทียบอันดับ โดยถือเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.56 - 4.00	ถือว่า	มาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.56 - 3.55	ถือว่า	ค่อนข้างมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.56 - 2.55	ถือว่า	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	.56 - 1.55	ถือว่า	น้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	0 - .55	ถือว่า	น้อยที่สุด

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการสอนภาษาไทยของครูสอนภาษาไทย และหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย ได้นำเสนอในตารางที่ 47 - 51 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 47 ความคิดเห็นของครูและหัวหน้าสาขาวิชาในการปรับปรุงหลักสูตรและหนังสือแบบเรียน

ความคิดเห็น	ครู		หัวหน้าสาขาวิชา			
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. ควรตั้งวัตถุประสงค์ของวิชาในหมวดให้แน่ชัดขึ้น	3.35	.66	ค่อนข้างมาก	3.39	.98	ค่อนข้างมาก
2. ควรจำกัดขอบเขตเนื้อหาในหลักสูตรให้แน่ชัดยิ่งขึ้น	3.20	.97	ค่อนข้างมาก	3.44	.85	ค่อนข้างมาก
3. การจัดเรียงเนื้อหาวิชาหลักภาษาเหมาะสมแล้ว	2.02	.91	ปานกลาง	2.29	1.26	ปานกลาง
4. การจัดเรียงเนื้อหาของวิชาการใช้ภาษาเหมาะสมแล้ว	2.17	.85	ปานกลาง	2.35	.26	ปานกลาง
5. การจัดเรียงเนื้อหาของวิชาวรรณคดีไทยเหมาะสมแล้ว	2.23	.88	ปานกลาง	1.89	1.13	ปานกลาง
6. การกำหนดเวลาเรียนของวิชาในหมวดภาษาไทย สัปดาห์ละ 4 คาบเหมาะสมแล้ว	2.50	1.06	ปานกลาง	2.57	1.07	ค่อนข้างมาก
7. การสอนภาษาไทยเสริมทักษะ (ไทย 21) ตามหลักสูตร วิชาเลือกเหมาะสมแล้ว	2.78	.49	ค่อนข้างมาก	2.72	.75	ค่อนข้างมาก
8. การสอนภาษาไทยอ่านและพิจารณาหนังสือ (ไทย 22, 32) ตามหลักสูตรวิชาเลือกเหมาะสมแล้ว	2.41	.75	ปานกลาง	2.65	.68	ค่อนข้างมาก
9. การสอนภาษาไทยธุรกิจ (ไทย 31) ตามหลักสูตรวิชา เลือกเหมาะสมแล้ว	2.56	.84	ค่อนข้างมาก	2.58	.81	ค่อนข้างมาก

ตารางที่ 47 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ครู					
	หัวหน้าสายวิชา			หัวหน้าสายวิชา		
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
10. การแก้ไขปรับปรุงเนื้อหาหนังสือแบบเรียนเหมาะสมแล้ว	2.01	.87	ปานกลาง	1.72	.87	ปานกลาง
11. การจัดแนะนำหนังสืออ่านประกอบแต่ละวิชาเหมาะสมแล้ว	2.73	.92	ค่อนข้างมาก	2.59	.84	ค่อนข้างมาก
12. ควรแนะนำหนังสืออ่านประกอบแต่ละวิชา	3.29	.62	ค่อนข้างมาก	2.95	.89	ค่อนข้างมาก
13. ควรแจกเอกสารประกอบการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้น	3.49	.65	ค่อนข้างมาก	3.74	.44	มาก
14. ควรปรับปรุงรูปแบบของหนังสือแบบเรียน	2.88	.45	ค่อนข้างมาก	2.88	1.08	ค่อนข้างมาก

จากตารางที่ 47 โดยเฉลี่ยแล้วครูและหัวหน้าสายวิชาที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงหลักสูตรและหนังสือแบบเรียนในระดับค่อนข้างมากเกือบทุกเรื่อง แต่สำหรับครูมีอยู่ 6 เรื่องอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ การจัดเรียงเนื้อหาหลักภาษา การใช้ภาษา และวรรณคดีไทย การกำหนดเวลาเรียนของวิชาในหมวดภาษาไทยสัปดาห์ละ 4 คาบเหมาะสมแล้ว การสอนภาษาไทยอ่านและพิจารณาหนังสือ (ไทย 22, 32) ตามหลักสูตรวิชาเลือกเหมาะสมแล้ว และการแก้ไขปรับปรุงเนื้อหาหนังสือแบบเรียนเหมาะสมแล้ว สำหรับหัวหน้าสายวิชามีอยู่ 4 เรื่องที่มีความเห็นในระดับปานกลางซึ่งตรงกับครู คือ เรื่องที่ 3, 4, 5 และ 10 และมีอีก 1 เรื่องที่มีความเห็นในระดับมาก คือ ควรแจกเอกสารประกอบการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้น

ตารางที่ 48 ความคิดเห็นของครูและหัวหน้าสายวิชาเกี่ยวกับการปรับปรุงการใช้อุปกรณ์การสอน

ความคิดเห็น	ครู			หัวหน้าสายวิชา		
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. ควรจัดหาอุปกรณ์การสอนเพิ่มเติม	3.34	.55	ค่อนข้างมาก	3.39	.75	ค่อนข้างมาก
2. ควรมีการอบรมเพื่อให้คำแนะนำในการใช้อุปกรณ์แก่ครู	3.33	.59	ค่อนข้างมาก	3.11	.66	ค่อนข้างมาก
3. ควรเพิ่มงบประมาณเพื่อซื้ออุปกรณ์	3.35	.61	ค่อนข้างมาก	3.26	.64	ค่อนข้างมาก
4. ควรมีการส่งเอกสารของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน	3.54	1.29	ค่อนข้างมาก	3.42	.67	ค่อนข้างมาก

จากตารางที่ 48 โดยเฉลี่ยแล้วความเห็นของครูและหัวหน้าสายวิชาเกี่ยวกับการปรับปรุงการใช้อุปกรณ์การสอนอยู่ในระดับค่อนข้างมากทุกข้อ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 49 ความคิดเห็นของครูและหัวหน้าสาขาวิชาเกี่ยวกับการปรับปรุงกิจกรรมการสอน

ความคิดเห็น	ครู		หัวหน้าสาขาวิชา			
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. ควรมีการจัดกิจกรรมการสอนอื่น ๆ นอกจากการบรรยาย	3.38	.56	ค่อนข้างมาก	3.52	.50	ค่อนข้างมาก
2. ควรจัดตั้งชุมนุมภาษาไทย	3.32	.60	ค่อนข้างมาก	3.33	.67	ค่อนข้างมาก
3. ควรปรับปรุงอาคารสถานที่เพื่อให้เหมาะสมกับการจัดกิจกรรม	3.27	.64	ค่อนข้างมาก	3.42	.59	ค่อนข้างมาก
4. ควรมีการจัดทัศนศึกษา	3.17	.71	ค่อนข้างมาก	3.22	.53	ค่อนข้างมาก

จากตารางที่ 49 โดยเฉลี่ยความเห็นของครูและหัวหน้าสาขาวิชาเกี่ยวกับการปรับปรุงกิจกรรมการสอนจัดอยู่ในระดับค่อนข้างมากทุกรายการ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 50 ความคิดเห็นของครูและหัวหน้าสายวิชาภาษาไทยในด้านการวัดผล

ความคิดเห็น	ครู			หัวหน้าสายวิชา		
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. การให้คะแนนเป็นเกรดเหมาะสมแล้ว	2.53	1.08	ปานกลาง	2.94	.85	ค่อนข้างมาก
2. การให้คะแนนเก็บเป็นครึ่งหนึ่งของคะแนนสอบ เหมาะสมแล้ว	2.63	1.06	ค่อนข้างมาก	2.39	1.06	ปานกลาง
3. ควรให้คะแนนการทำกิจกรรมของนักเรียน	3.04	.63	ค่อนข้างมาก	3.16	.59	ค่อนข้างมาก
4. ควรให้คะแนนทุกวิชาในหมวดภาษาไทยเท่ากัน	1.97	1.02	ปานกลาง	2.00	1.17	ปานกลาง
5. ควรให้คะแนนแต่ละหมวดวิชาเท่ากันตามระเบียบ วัดผลแบบหน่วยกิต	2.26	1.08	ปานกลาง	2.59	1.19	ค่อนข้างมาก

จากตารางที่ 50 โดยเฉลี่ยแล้วครูแสดงความคิดเห็นแต่ละเรื่องไว้ในระดับปานกลาง แต่มีอยู่ 2 เรื่องคือ เรื่องที่ 2 และเรื่องที่ 3 ที่ครูแสดงความคิดเห็นไว้ในระดับค่อนข้างมาก ส่วนหัวหน้าสายวิชาแสดงความคิดเห็นไว้แต่ละเรื่องในระดับค่อนข้างมาก แต่มีอยู่ 2 เรื่อง คือเรื่องที่ 2 และเรื่องที่ 4 ที่หัวหน้าสายวิชาแสดงความคิดเห็นไว้ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 51 ความคิดเห็นของครูและหัวหน้าสายวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับการเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการสอน

ความคิดเห็น	ครู			หัวหน้าสายวิชา		
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. ควรบรรจุครูภาษาไทยในโรงเรียนเพิ่มเติม	3.33	.76	ค่อนข้างมาก	3.56	.50	มาก
2. ควรปรับปรุงหลักสูตรภาษาไทยในสถาบันฝึกหัดครูให้สนอง ต่อหลักสูตรมัธยมแบบประสมแบบ 1	3.44	.58	ค่อนข้างมาก	3.53	.71	ค่อนข้างมาก
3. ควรมีการส่งเสริมให้ครูภาษาไทยไปศึกษาต่อ	3.58	.59	มาก	3.42	.67	ค่อนข้างมาก
4. ควรส่งครูภาษาไทยเข้าอบรมเป็นครั้งคราว	3.52	.57	ค่อนข้างมาก	3.67	.47	มาก
5. ควรมีสักขานิตเทศภาษาไทยมานิตศครูในโรงเรียน	3.19	.79	ค่อนข้างมาก	2.94	.91	ค่อนข้างมาก
6. ควรให้ครูเข้าสังเกตการสอนและเยี่ยมเยียนครูโรงเรียนอื่น	3.14	.80	ค่อนข้างมาก	3.16	.74	ค่อนข้างมาก
7. ควรมีการประชุมครูเพื่อร่วมทำประมวลการสอน	3.19	.47	ค่อนข้างมาก	3.26	.64	ค่อนข้างมาก
8. ครูที่บรรจุใหม่ควรมีโอกาสเข้ารับการอบรมทุกคน	3.38	.63	ค่อนข้างมาก	3.52	.50	ค่อนข้างมาก

จากตารางที่ 51 โดยเฉลี่ยทั้งครูและหัวหน้าสายวิชาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการสอนวิชาภาษาไทยในระดับค่อนข้างมากเกือบทุกเรื่อง แต่มีอยู่เรื่องเดียวที่ครูเห็นด้วยในระดับมาก คือ ควรมีการส่งเสริมให้ครูภาษาไทยไปศึกษาต่อ สำหรับหัวหน้าสายวิชานั้นมีเรื่องที่เห็นด้วยในระดับมากอยู่ 2 เรื่อง คือ ควรบรรจุครูภาษาไทยในโรงเรียนเพิ่มเติม และควรส่งครูภาษาไทยเข้าอบรมเป็นครั้งคราว

นอกจากปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว ครูยังได้แสดงความคิดเห็นดังต่อไปนี้ คือ
วิชาบังคับ

หลักสูตรวิชาการใช้ภาษาซ้ำกัน ควรตัดออกบ้าง
ควรมีเอกสารประกอบการสอนให้มากกว่านี้
หนังสือประกอบการเรียน ควรพิจารณาให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก
ควรแนะนำหนังสืออ่านประกอบให้มาก ๆ
เวลาสอนหลักภาษาน้อยเกินไป ควรเพิ่มอีกสัปดาห์ละหนึ่งชั่วโมง
หลักสูตรควรมีการปรับปรุงเสมอ ๆ เพื่อให้ทันกับเหตุการณ์ปัจจุบัน
ครูควรมีชั่วโมงสอนน้อยกว่านี้ เพื่อจะได้มีเวลาสำหรับตรวจการบ้าน
ห้องสมุดควรมีหนังสือคนความาก ๆ
ควรมีศูนย์วัสดุอุปกรณ์ที่สามารถยืมใช้ได้ทันที
ครูควรเข้ารับการอบรมตามระดับชั้นที่สอน
ควรมีคู่มือครูสำหรับทุกวิชาให้

วิชาเลือก

ฝ่ายแนะแนวควรทำความเข้าใจกับเด็กในการเลือกเรียนวิชาเลือกให้ถูกต้อง
ควรให้นักเรียนที่ต้องการเรียนและมีความสามารถที่จะเรียนอย่างแท้จริง

ควรกำหนดหลักสูตรให้แน่นอน เพื่อครูจะได้ยึดเป็นแนวการสอนได้ถูก

ควรทำหนังสือคู่มือประกอบการสอน เพราะเนื้อหาบางบทเรียนเข้าใจยาก
ควรมีตัวอย่างและแบบฝึกหัดให้มาก ๆ รวมทั้งขอเสนอแนะด้วย

ทางฝ่ายศึกษานิเทศก์ ควรจัดให้ครูที่สอนวิชาเลือกเข้ารับการอบรมตามวิชา
ที่สอน เพื่อจะได้เข้าใจหลักสูตรอย่างถ่องแท้ วัสดุอุปกรณ์และเนื้อหาของวิชาที่จะสอน
ที่แน่นอน เพราะตามที่ปฏิบัติอยู่ครูคนควาเอง ไม่น่าจะเข้าใจถูกต้องตามวัตถุประสงค์แค่ไหน
เพียงใด

หลักสูตรควรชัดเจนเพื่อความกระจ่างแจ้งแก่ผู้สอน และเพื่อความสะดวกใน
การค้นคว้าหาหนังสือประกอบการสอน

การจัดกลุ่มเด็กไม่ควรมากเกินไป

ทางด้านหัวหน้าสาขาวิชา นอกจากมีปัญหาต่าง ๆ แล้วยังได้แสดงความคิดเห็นดังต่อไปนี้คือ

วิชาบังคับ

ควรมีการปรับปรุงเนื้อหาวิชาเลือกหลักภาษาให้สอดคล้องกัน ระหว่างชั้น ม.ศ.1 ม.ศ.2 และ ม.ศ.3 ไม่ควรให้ซ้ำ ๆ กันทำให้เด็กเบื่อก่อนที่จะเรียน วรรณคดีไทยบางเรื่องไม่น่าสนใจควรตัดออก เช่น พระราชนิพนธ์คอบ ตามเสด็จทอดพระเนตรสุริยุปราคา ประวัติอาจารย์

วิชาหลักและการใช้ภาษาควรกำหนดมาให้ใช้หนังสือของใครเป็นหลัก สำหรับหนังสืออ่านประกอบให้ครูเป็นผู้หาเอง

ครูควรเข้าใจความมุ่งหมายของหลักสูตรให้มากกว่าที่เป็นอยู่ ควรจะมีวิธีที่จะให้ครูใช้วิธีการสอนแบบใหม่ ๆ

วิชาเลือก

ควรทั้งวัตถุประสงค์ประสงค์ของแต่ละวิชาให้แน่ชัด

ควรมีหนังสือแบบเรียนที่ใดมาตรฐาน

ควรมีคู่มือครู เพราะครูสอนส่วนมากขาดความชำนาญในการสอน

ขาดครูที่มีความถนัดในทุกวิชา

ควรจัดทำหลักสูตร ประมวลการสอนให้แน่ชัดว่า ชั้นใด ระดับใด มีความยากง่ายเพียงใด เพราะถ้าให้ครูสอนเป็นผู้กำหนดแล้ว การเรียนจะได้ผลน้อยกว่าที่ควร ถ้าครูสอนหลายคนความรู้นักเรียนได้รับจะแตกต่างกันมาก

ครูที่สอนวิชาเลือกควรได้เข้ารับการอบรมในวิชาที่สอนทุกคน

ครูควรได้ศึกษาเนื้อหาวิชาจริง ๆ โดยมีการเปิดการอบรมระยะยาว

ทางฝ่ายผู้จัดทำหรือผลิตเอกสารควรรีบเร่งทำให้เร็วกว่าที่เป็นอยู่ ควรให้มี

เอกสารประกอบการเรียนการสอนให้ทันกับหลักสูตรที่เปิดสอน

ครูไม่เต็มใจสอน เพราะเป็นวิชาใหม่ไม่เคยเรียนมาก่อน ทำให้ไม่อยากสอน

วิชาภาษาไทย 22 และ 32 เนื้อหาทำให้เรียนสูงเกินไป

ภาค 1

ข้อความทั่วไป

นักเรียนผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวน 373 คน ในการตอบแบบสอบถามข้างข้อผู้วิจัย ได้ตามความคิดเห็น (ดังในตารางที่ 52-56) โดยกำหนดค่าเฉลี่ยนำหน้าความคิดเห็นของนักเรียนออกเป็น 5 ระดับคือ

ใช้ทุกชั่วโมง	แทนค่าเท่ากับ	4
ใช้ทุกบทเรียน	แทนค่าเท่ากับ	3
ใช้บางบทเรียน	แทนค่าเท่ากับ	2
ใช้นาน ๆ ครั้ง	แทนค่าเท่ากับ	1
ไม่ใช้เลย	แทนค่าเท่ากับ	0

เมื่อได้ค่าเฉลี่ยแล้วนำมาเปรียบเทียบอันดับโดยถือเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.56 - 4.00	ถือว่า	มาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.56 - 3.55	ถือว่า	ค่อนข้างมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.56 - 2.55	ถือว่า	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	.56 - 1.55	ถือว่า	น้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	0 - .55	ถือว่า	น้อยที่สุด

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. เพศ

ชาย 280 คน

หญิง 93 คน

2. อายุ

ต่ำสุด 12 ปี

สูงสุด 18 ปี

เฉลี่ย 15.19 ปี

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.06

3. พื้นฐานอาชีพศึกษามารดา

บิดาของนักเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 48.63 ประกอบอาชีพค้าขาย จำนวน รongลงมาเป็นข้าราชการคิดเป็นร้อยละ 41.10 บิดาจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ 10.27 มีอาชีพรับจ้าง

มารดาของนักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 50.32 มีอาชีพค้าขาย จำนวนรongลงมา มีอาชีพเกษตรกรคิดเป็นร้อยละ 17.20 มารดาจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ 4.81 มีอาชีพรับจ้าง

4. ความคาดหวังของนักเรียนเมื่อสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

นักเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 73.20 คาดหวังว่าจะศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา นักเรียนจำนวนรongลงมาร้อยละ 25.47 คาดหวังจะศึกษาต่อระดับเทคนิคหรืออาชีวศึกษา นักเรียนจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 1.33 เท่านั้นที่จะประกอบอาชีพ

5. วิชาในหมวดภาษาไทยที่นักเรียนชอบมากที่สุด

นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 84.39 ชอบวิชาวรรณคดีไทยมากที่สุด นักเรียนจำนวน รongลงมาร้อยละ 7.80 ชอบวิชาหลักภาษาและการใช้ภาษาจำนวนเท่ากัน

6. วิชาในหมวดภาษาไทยที่นักเรียนไม่ชอบเรียนมากที่สุด

นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 61.17 ไม่ชอบเรียนวิชาหลักภาษามากที่สุด นักเรียน จำนวนรongลงมาร้อยละ 35.05 ไม่ชอบเรียนวิชาการใช้ภาษา และนักเรียนจำนวนน้อยที่สุด เพียงร้อยละ 3.82 เท่านั้นที่ไม่ชอบเรียนวิชาวรรณคดีไทย

7. นักเรียนใช้ประโยชน์จากห้องสมุดในการเรียนวิชาภาษาไทย

นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 53.89 ใช้ห้องสมุดประกอบการเรียนวิชาภาษาไทยบาง วิชาและบางบทเรียน นักเรียนจำนวนรongลงมาร้อยละ 34.04 ใช้คนควาประกอบการเรียน วิชาภาษาไทยทุกวิชาแต่บางบทเรียน มีนักเรียนจำนวนน้อยเพียงร้อยละ 1.88 เท่านั้นที่ใช้ ห้องสมุดสำหรับคนควาประกอบการเรียนวิชาภาษาไทยทุกวิชาและทุกชั่วโมงที่เรียน

8. หนังสือที่นักเรียนใช้คนควาประกอบการเรียนภาษาไทย

นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 63.00 ใช้หนังสือวรรณคดีและนวนิยายประกอบการ เรียนภาษาไทย นักเรียนจำนวนรongลงมาร้อยละ 34.59 ใช้หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และ บทความต่าง ๆ นักเรียนจำนวนน้อยเพียงร้อยละ 4.29 เท่านั้นที่ใช้เอกสารจากหน่วยราชการ คนควาประกอบการเรียนภาษาไทย

สำหรับประโยชน์ที่นักเรียนได้รับจากการเรียนวิชาภาษาไทยนั้น ได้เสนอผลการวิจัยเป็นตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 52 ประโยชน์ที่นักเรียนได้รับจากการเรียนวิชาภาษาไทย

ประโยชน์	นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ
1. มีพื้นฐานความรู้ในการศึกษาต่อหรือการประกอบอาชีพ	140	37.53
2. ใช้ภาษาไทยได้ดีทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน	300	80.43
3. มีความสามารถในการคิดค้นหาเหตุผล	47	12.60
4. รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น อ่าน คนควา	175	46.92
5. มีความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน	48	12.87
6. มีความสามัคคีและร่วมมือกันทำงาน	51	13.67
7. มีความสามารถในการแก้ปัญหา	47	12.60
8. มีความสนใจใคร่เรียนใคร่รู้	79	21.18
9. มีความซาบซึ้งในคุณค่าของความงามต่าง ๆ	55	14.75
10. ช่วยในการเรียนวิชาอื่น ๆ เช่น วิชาประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ฯลฯ	133	35.66

จากตารางที่ 52 จะเห็นว่าประโยชน์ที่นักเรียนส่วนมากได้รับจากการเรียนวิชาภาษาไทย คือ ใช้ภาษาไทยได้ดีทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน นักเรียนจำนวนรองลงมา รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น อ่าน คนควา นักเรียนจำนวนน้อยที่เห็นว่า เรียนวิชาภาษาไทยแล้วจะมีประโยชน์ในด้านมีความสามารถในการคิดค้นหาเหตุผล และมีความสามารถในการแก้ปัญหา

ตารางที่ 53 ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอนของครู
ภาษาไทย

การใช้อุปกรณ์	ความเห็นของนักเรียน		
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. บัตรคำ	.43	.73	น้อยที่สุด
2. แถบประโยค	.55	1.10	น้อยที่สุด
3. แผนภูมิ	.93	.95	น้อย
4. ป้ายนิเทศ	.55	.80	น้อยที่สุด
5. รูปภาพ	1.40	.86	น้อย
6. หนังสือพิมพ์	.90	.84	น้อย
7. หุ่นกระบอก	.18	.50	น้อยที่สุด
8. แผ่นเสียง	.62	.81	น้อย
9. เครื่องบันทึกเสียง	.58	.77	น้อย
10. ภาพนิ่ง	.53	.82	น้อยที่สุด
11. วิทยู	.10	.38	น้อยที่สุด
12. โทรทัศน์	.42	.49	น้อยที่สุด
13. ภาพยนตร์	.33	.54	น้อยที่สุด

ตารางที่ 53 โดยเฉลี่ยนักเรียนมีความเห็นว่าครูใช้อุปกรณ์ในระดับน้อยที่สุด
เกือบทุกอย่าง มีอยู่เพียง 5 อย่างเท่านั้นที่นักเรียนเห็นว่าครูใช้ในระดับน้อย คือรูปภาพ
แผนภูมิ หนังสือพิมพ์ แผ่นเสียง และเครื่องบันทึกเสียง

ตารางที่ 54 ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมการสอนของครูภาษาไทย

กิจกรรม	ความเห็นของนักเรียน	
	ค่าเฉลี่ย	S.D. ความหมาย
1. การบรรยาย	3.23	.98 ค่อนข้างมาก
2. การทำรายงาน	1.58	.72 ปานกลาง
3. การอภิปรายปัญหา	1.08	.79 น้อย
4. การโต้วาที	.65	.65 น้อย
5. การจัดนิทรรศการ	.59	.54 น้อย
6. ทักษะศึกษา	.41	.56 น้อยที่สุด
7. ฉายภาพยนตร์	.27	.53 น้อยที่สุด
8. การแสดงละครหรือแสดงบทบาท	.46	.65 น้อยที่สุด
9. การเชิญวิทยากรมาบรรยาย	.40	.55 น้อยที่สุด
10. การอธิบายประกอบการซักถาม	2.86	1.12 ค่อนข้างมาก

จากตารางที่ 54 โดยเฉลี่ยนักเรียนมีความเห็นว่าครูจัดกิจกรรมการสอนในระดับน้อยที่สุดเกือบทุกอย่าง มีอยู่ 3 อย่างที่นักเรียนเห็นว่าจัดในระดับน้อยคือ การอภิปรายปัญหา การโต้วาที และการจัดนิทรรศการ และมีอยู่เพียง 2 อย่างเท่านั้นที่นักเรียนเห็นว่าครูจัดในระดับค่อนข้างมากคือ การบรรยายและการอธิบายประกอบการซักถาม

ตารางที่ 55 ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการวัดผลของครูภาษาไทย

การวัดผล	ความเห็นของนักเรียน		ความหมาย
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	
1. การเก็บคะแนนจากการบ้านและแบบฝึกหัด	2.44	.87	ปานกลาง
2. การเก็บคะแนนจากการทดสอบ	2.22	.80	ปานกลาง
3. การเก็บคะแนนจากการร่วมกิจกรรมในการเรียน	1.52	.97	น้อย
4. การเก็บคะแนนจากงานที่ครูกำหนดให้เป็นครั้งคราว	1.70	.84	ปานกลาง
5. การเก็บคะแนนจากความประพฤติของนักเรียน	2.76	1.55	ค่อนข้างมาก
6. การเก็บคะแนนจากความเรียบร้อยของสมุดวิชาที่เรียน	2.03	1.12	ปานกลาง
7. การเก็บคะแนนจากความสม่ำเสมอในการเข้าชั้นเรียน	2.87	1.57	ค่อนข้างมาก

จากตารางที่ 55 โดยเฉลี่ยนักเรียนมีความเห็นเกี่ยวกับการวัดผลของครูภาษาไทย อยู่ในระดับปานกลางเกือบทุกเรื่องแต่มีอยู่ 2 เรื่องที่นักเรียนมีความเห็นในระดับค่อนข้างมาก คือ ความสม่ำเสมอในการเข้าชั้นเรียน และการเก็บคะแนนจากความประพฤติของนักเรียน และมีอยู่เพียงเรื่องเดียวเท่านั้นที่นักเรียนเห็นว่าครูวัดผลในระดับน้อยคือ การเก็บคะแนนจากการร่วมกิจกรรมในการเรียน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 56 สาเหตุที่นักเรียนไม่เลือกเรียนวิชาเลือกในหมวดภาษาไทย

สาเหตุ	นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ไม่สนใจเรียนวิชาเลือกในหมวดวิชาภาษาไทย	45	23.94
2. ไม่มีความสามารถเพียงพอในการเรียนวิชาเลือกในหมวดวิชาภาษาไทย	64	34.04
3. การสอนวิชาเลือกในหมวดภาษาไทยไม่น่าสนใจ	25	13.30
4. ไม่ชอบวิชาภาษาไทยมาตั้งแต่เริ่มเรียน	39	20.75
5. เนื้อหาวิชาว่างเกินไป	8	4.26
6. ไม่อาจนำไปใช้ป็นประโยชน์	17	9.04
7. ไม่อยู่ในขอบข่ายที่จะต้องเรียน	43	22.87
8. ครูแนะแนวแนะนำว่าไม่ควรเรียน	9	4.79

จากตารางที่ 56 จะเห็นว่าสาเหตุที่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่เลือกเรียนวิชาเลือกภาษาไทยเพราะไม่มีความสามารถเพียงพอในการเรียนวิชาเลือกในหมวดวิชาภาษาไทย นักเรียนจำนวนรองลงมา ไม่สนใจเรียนวิชาเลือกในหมวดภาษาไทย นักเรียนจำนวนน้อยเท่านั้นที่ไม่เลือกเรียนวิชาเลือกภาษาไทยเพราะ เนื้อหาวิชาว่างเกินไป

ภาค 2

วิชาเลือกในหมวดภาษาไทย

นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 373 นี้ เป็นนักเรียนที่เลือกเรียนวิชาเลือกในหมวดภาษาไทย จำนวน 185 คน และที่ไม่เลือกวิชาเลือกในหมวดภาษาไทย จำนวน 188 คน การแสดงความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับวิชาเลือก ได้นำเสนอในตารางที่ 57-61 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 57 สาเหตุที่นักเรียนเลือกเรียนวิชาเลือกในหมวดภาษาไทย

สาเหตุ	นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ
1. เนื้อหาน่าสนใจ	92	49.73
2. เนื้อหามีประโยชน์ต่อการศึกษาคือ	153	82.70
3. เนื้อหามีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ	55	29.73
4. เลือกเรียนตามคำแนะนำของครูแนะแนว	7	3.78
5. เรียนง่ายและได้คะแนนดี	23	12.43
6. ไม่มีวิชาอื่นที่สามารถเลือกเรียนได้	12	6.49
7. เลือกเพราะชอบวิชานี้อยู่แล้ว	94	50.81
8. เลือกเพราะเพื่อนเลือก	4	2.16
9. เลือกเพราะชอบครูที่สอน	5	2.70
10. เลือกเพราะวิชาอื่นที่นักเรียนจะเลือกมีคนอื่นเลือกเต็มชั้นเรียนแล้ว	4	2.16

จากตารางที่ 57 จะเห็นว่าสาเหตุที่นักเรียนส่วนใหญ่เลือกเรียนวิชาเลือกในหมวดภาษาไทย เพราะเนื้อหามีประโยชน์ต่อการศึกษาคือ

นักเรียนจำนวนรองลงมาเลือกเพราะชอบวิชานี้อยู่แล้ว เป็นที่น่าสังเกตว่าสาเหตุรองลงมาเป็นอันดับสามซึ่งใกล้เคียงกับอันดับสอง เลือกเรียนเพราะเนื้อหาที่น่าสนใจ

มีนักเรียนจำนวนน้อยที่เลือกเพราะเพื่อนเลือก และเลือกเพราะวิชาอื่นที่นักเรียนจะเลือกมีคนอื่นเลือกเต็มชั้นเรียนแล้ว

ตารางที่ 58 ปัญหาเกี่ยวกับวิชาเลือกในหมวดภาษาไทย

ปัญหา	นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ
1. เนื้อหาวิชาซ้ำกับวิชาภาษาไทยบังคับ	19	10.27
2. เนื้อหาวิชาไม่เป็นประโยชน์	3	1.62
3. เนื้อหาวิชาไม่น่าสนใจ	11	5.95
4. เนื้อหาวิชายากเกินไป	16	8.65
5. เนื้อหาวิชาง่ายเกินไป	-	-
6. เนื้อหาวิชาไม่กระชับ	25	13.51
7. ชาคแบบเรียนและหนังสืออ่านประกอบ	101	54.55
8. ชาคอุปกรณ์ประกอบการเรียน	63	34.05
9. กิจกรรมประกอบการเรียนวิชาเลือกไม่น่าสนใจ	15	8.11
10. ไม่มีปัญหา	40	21.62

จากตารางที่ 58 จะเห็นว่าปัญหาเกี่ยวกับวิชาเลือกในหมวดภาษาไทยนั้น นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาคือ ชาคแบบเรียนและหนังสืออ่านประกอบ

นักเรียนจำนวนรองลงมามีปัญหาชาคอุปกรณ์ประกอบการเรียน

นักเรียนจำนวนน้อยเท่านั้นที่เห็นว่า เนื้อหาวิชาไม่เป็นประโยชน์ เป็นที่น่าสังเกตว่าสำหรับปัญหาเนื้อหาวิชาง่ายเกินไปนั้น ไม่มีนักเรียนคนใดแสดงความคิดเห็นไว้

ตารางที่ 59 อุปกรณ์การสอนที่จำเป็นในการเรียนวิชาเลือก

อุปกรณ์การสอนที่จำเป็น	นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ
1. การจัดพิมพ์เอกสารประกอบการเรียน	96	51.89
2. หนังสือประกอบการเรียน	121	65.41
3. ของจริงหรือหุ่นจำลอง	46	24.86
4. รูปภาพ	66	35.66
5. แผนเสียง	15	8.11
6. เครื่องบันทึกเสียง	36	19.46

จากตารางที่ 59 นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นในการเรียนวิชาเลือกคือ หนังสือประกอบการเรียน

นักเรียนจำนวนรองลงมาเห็นว่า การจัดพิมพ์เอกสารประกอบการเรียนเป็นอุปกรณ์ที่จำเป็น

นักเรียนจำนวนน้อยเท่านั้นที่เห็นว่า แผนเสียงเป็นอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นในการเรียนวิชาเลือก

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 60 กิจกรรมที่จำเป็นในการเรียนวิชาเลือก

กิจกรรมที่จำเป็น	นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ
1. การค้นคว้าเนื้อหาเพิ่มเติม	109	58.92
2. การทดลองปฏิบัติการจริง ๆ	67	36.22
3. การจัดทัศนศึกษา	53	28.65
4. การเชิญวิทยากรมาบรรยาย	58	31.35
5. การวิจารณ์แสดงความคิดเห็น	117	63.24
6. การฉายภาพยนตร์ สไลด์ फिल्मสตริป	32	17.30
7. การอภิปรายโต้วาที	100	54.05
8. การจัดนิทรรศการ	47	25.41

จากตารางที่ 60 นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการวิจารณ์แสดงความคิดเห็น เป็นกิจกรรมที่จำเป็นในการเรียนวิชาเลือก

นักเรียนจำนวนรองลงมาเห็นว่าการค้นคว้าเนื้อหาเพิ่มเติมเป็นกิจกรรมที่จำเป็น

นักเรียนจำนวนน้อยที่สุดที่เห็นว่า การฉายภาพยนตร์ สไลด์ फिल्मสตริป เป็นกิจกรรมที่จำเป็นในการเรียนวิชาเลือก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 61 ข้อเสนอแนะในการเรียนวิชาเลือก

ข้อเสนอแนะ	นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ควรเพิ่มเนื้อหาในหลักสูตรให้มากขึ้น	45	24.32
2. ควรตัดทอนเนื้อหาในหลักสูตรลง	5	2.16
3. ควรปรับปรุงประสิทธิภาพของหนังสือแบบเรียน	58	31.35
4. ควรจัดทำหนังสืออ่านประกอบวิชาเลือก	112	60.54
5. ควรจัดอุปกรณ์การเรียนการสอนเพิ่มเติม	86	46.49
6. ควรจัดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนเพิ่มเติม	69	37.30
7. ควรจัดให้มีการฝึกงานเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนจริง ๆ	69	37.30
8. ควรเพิ่มเวลาเรียนให้มากขึ้น	27	17.59
9. ควรลดเวลาเรียนให้น้อยลง	1	.54
10. ควรปรับปรุงคุณภาพของครูผู้สอน	25	13.51

จากตารางที่ 61 จะเห็นว่าข้อเสนอแนะในการเรียนวิชาเลือกของนักเรียนส่วนใหญ่ คือ ควรจัดหนังสืออ่านประกอบวิชาเลือก
 นักเรียนจำนวนรองลงมาเห็นว่า ควรจัดอุปกรณ์การเรียนการสอนเพิ่มเติม
 นักเรียนจำนวนน้อยมากที่เห็นว่า ควรลดเวลาเรียนให้น้อยลง

ภาค 3

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนภาษาไทย

ในการวิจัยความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักเรียนทั้ง 373 คนนั้น ผู้วิจัย กำหนดให้นักศึกษาเฉลี่ยข้อเสนอแนะของนักเรียนเป็น 5 ระดับคือ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	แทนค่าเท่ากับ	4
เห็นด้วย	แทนค่าเท่ากับ	3
ไม่แน่ใจ	แทนค่าเท่ากับ	2
ไม่เห็นด้วย	แทนค่าเท่ากับ	1
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	แทนค่าเท่ากับ	0

เมื่อได้ค่าเฉลี่ยแล้วนำมาเปรียบเทียบอันดับโดยถือเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.56 - 4.00	ถือว่า	มาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.56 - 3.55	ถือว่า	ค่อนข้างมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.56 - 2.55	ถือว่า	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง .56 - 1.55	ถือว่า	น้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0 - .55	ถือว่า	น้อยที่สุด

การแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนภาษาไทย
ได้นำเสนอในตารางที่ 62 - 66

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 62 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับหลักสูตรและหนังสือแบบเรียน

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	นักเรียน		
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. จำนวนชั่วโมงเรียนวิชาภาษาไทยที่กำหนดไว้ยังไม่เหมาะสม	1.84	1.12	ปานกลาง
2. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรและแบบเรียนไม่น่าสนใจ	1.30	.91	น้อย
3. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรและแบบเรียนมากเกินไป	1.42	.96	น้อย
4. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรและแบบเรียนน้อยเกินไป	1.52	1.03	น้อย
5. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรและแบบเรียนยากเกินไป	1.33	.84	น้อย
6. ภาษาเขียนในหนังสือแบบเรียนยากแก่การเข้าใจ	1.43	1.03	น้อย
7. แบบเรียนยังไม่เป็นรูปเล่มสมบูรณ์	1.86	1.22	ปานกลาง
8. ควรจัดหาหนังสืออ่านประกอบแบบเรียนเพิ่มเติม	3.23	.72	ค่อนข้างมาก
9. ควรปรับปรุงคุณภาพของเนื้อหาในบทเรียน	2.95	.89	ค่อนข้างมาก

จากตารางที่ 62 โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนแสดงความคิดเห็นแต่ละเรื่องในระดับน้อย มีอยู่เพียง 2 เรื่อง คือ เรื่องที่ 1 และเรื่องที่ 7 ที่นักเรียนแสดงความคิดเห็นในระดับปานกลาง และมีอีก 2 เรื่องคือ เรื่องที่ 8 และ 9 ที่นักเรียนแสดงความคิดเห็นในระดับค่อนข้างมาก

ตารางที่ 63 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	นักเรียน		ความหมาย
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	
1. ครูจำเป็นต้องมีอุปกรณ์ประกอบการสอน	3.41	0.67	ค่อนข้างมาก
2. ครูยังขาดอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอน	2.63	1.02	ค่อนข้างมาก
3. อุปกรณ์การสอนช่วยให้เข้าใจบทเรียนดีขึ้น	3.53	.55	ค่อนข้างมาก
4. อุปกรณ์การสอนทำให้น่าเบื่อเสียเวลาและไม่มีประโยชน์	.47	.61	น้อยที่สุด
5. อุปกรณ์การสอนช่วยให้นักเรียนสนุกและน่าสนใจ	3.41	.68	ค่อนข้างมาก

จากตารางที่ 63 โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนแสดงความคิดเห็นแต่ละเรื่องในระดับค่อนข้างมาก มีอยู่เพียงเรื่องเดียวคือ อุปกรณ์การสอนทำให้น่าเบื่อเสียเวลาและไม่มีประโยชน์ที่นักเรียนแสดงความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 64 ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมการสอน

ความคิดเห็น	นักเรียน		ความหมาย
	ค่าเฉลี่ย S.D.		
1. การจัดกิจกรรมการเรียนภาษาไทยช่วยให้สนุกและ มทเรียนน่าสนใจ	3.30	.64	ค่อนข้างมาก
2. กิจกรรมการเรียนภาษาไทยช่วยให้เข้าใจบทเรียนดีขึ้น	3.30	.68	ค่อนข้างมาก
3. การจัดกิจกรรมการเรียนภาษาไทยช่วยให้ท่านได้แสดง ความสามารถที่แท้จริงอย่างเต็มที่	3.14	.65	ค่อนข้างมาก
4. การจัดกิจกรรมทำให้เสียเวลามาก แต่เป็นประโยชน์ ต่อการเรียน	2.58	.96	ค่อนข้างมาก
5. การจัดกิจกรรมไม่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนเลย	.63	.68	น้อย

จากตารางที่ 64 โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนเห็นว่ากิจกรรมมีคุณค่าในระดับค่อนข้างมาก มีอยู่เพียงเรื่องเดียวที่นักเรียนเห็นด้วยในระดับน้อยคือ การจัดกิจกรรมไม่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนเลย

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 65 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับการวัดผล

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	นักเรียน	
	ค่าเฉลี่ย S.D.	ความหมาย
1. การตัดสินคะแนนเป็นเกรดมีประสิทธิภาพกว่าการตัดสินคะแนนเป็นร้อยละ	1.88	1.26 ปานกลาง
2. การตัดสินคะแนนเป็นเกรดเป็นเรื่องซับซ้อนยากแก่การเข้าใจ	1.91	1.16 ปานกลาง
3. การตัดสินเป็นเกรดไม่อาจวัดความสามารถได้ทุกด้าน	2.30	1.20 ปานกลาง
4. การตัดสินเป็นเกรดยากแก่การเชื่อถือไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอน	2.03	1.17 ปานกลาง
5. การตัดสินเป็นเกรดเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการวัดผลการเรียนภาษาไทย	1.92	1.11 ปานกลาง
6. ควรมีคะแนนความประพฤติในการเรียนภาษาไทย	2.98	.94 ค่อนข้างมาก
7. การเรียนภาษาไทยควรมีคะแนนการทำกิจกรรมในชั้นเรียน	2.97	.82 ค่อนข้างมาก

จากตารางที่ 65 โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนแสดงความคิดเห็นในเรื่องเกี่ยวกับการวัดผลแต่ละเรื่องระดับปานกลาง มีอยู่เพียง 2 เรื่องที่นักเรียนเห็นด้วยในระดับค่อนข้างมาก คือ ควรมีคะแนนความประพฤติในการเรียนภาษาไทย และควรมีคะแนนการทำกิจกรรมในชั้นเรียน

ตารางที่ 66 ข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนภาษาไทย

ข้อเสนอแนะ	นักเรียน	
	ค่าเฉลี่ย	S.D. ความหมาย
1. ควรปรับปรุงประสิทธิภาพในการสอนของครู	2.64	1.06 ค่อนข้างมาก
2. ควรปรับปรุงหนังสือแบบเรียนและหนังสืออ่านประกอบ	2.96	.82 ค่อนข้างมาก
3. ควรปรับปรุงการจัดกิจกรรมวิชาภาษาไทย	2.99	.72 ค่อนข้างมาก
4. ควรจัดเพิ่มอุปกรณ์การสอนภาษาไทย	3.21	.67 ค่อนข้างมาก
5. ควรเปลี่ยนแปลงวิธีการวัดผล	2.07	1.17 ปานกลาง

จากตารางที่ 66 โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนเห็นด้วยกับข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการเรียนภาษาไทยไว้ในระดับค่อนข้างมากเกือบทุกอย่าง มีเพียงอย่างเดียวเท่านั้นที่นักเรียนเห็นด้วยในระดับปานกลางคือ ควรเปลี่ยนแปลงวิธีการวัดผล

นอกจากปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว นักเรียนยังได้แสดงความคิดเห็นดังต่อไปนี้
ด้านการสอน

- ควรให้เด็กได้มีการแสดงความคิดเห็น วิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องที่เรียนบ้าง
- ควรจัดครูสอนให้ตรงกับความถนัดในวิชานั้น ๆ
- ครูควรปรับปรุงวิธีสอนให้น่าสนใจ ควรมีวิธีใหม่ ๆ มีกิจกรรมและอุปกรณ์การสอนประกอบด้วย มีการจัดทัศนศึกษา การฉายภาพยนตร์
- ครูควรเตรียมการสอนล่วงหน้า การอธิบายควรยกตัวอย่างประกอบด้วย
- ครูควรให้โอกาสเด็กฝึกทักษะอื่น ๆ บ้างนอกจากการเขียน การอ่าน
- ครูควรทำตัวให้เข้ากับเด็กได้ และมีความเข้าใจในตัวนักเรียน
- ครูที่สอนภาษาไทยควรให้มีครูผู้ชายบ้าง
- ไม่ควรมีนิสิตฝึกสอนมาสอน

คานหลักสูท

ควรปรับปรุงแบบเรียนวรรณคดีไทยให้เหมาะกับสภาพปัจจุบัน
ชั้น ม.ศ.1 ควรหาหนังสือที่สนุกและเข้าใจง่ายมาเรียนบาง
ควรจัดหนังสืออ่านประกอบเพิ่มเติม

ควรมีหนังสือประกอบการเรียนกลาย ๆ เล่มที่น่าสนใจ มีแนวการแต่งที่ดี ๆ
หนังสือที่ให้เรียนควรมีภาพประกอบที่น่าสนใจ

ควรมีการปรับปรุงเนื้อหาวิชา บทเรียนในวิชาควรตัดออก

วิชาเลือก

ควรจัดให้มีแบบฝึกหัดมาก ๆ

ห้องสมุดควรมีหนังสือหลาย ๆ ชุด

การเรียนวิชาเลือกควรได้มีการปฏิบัติจริง ๆ

ควรจัดให้มีอุปกรณ์ประกอบการเรียน กิจกรรมที่จัดควรดึงดูดความสนใจของ

นักเรียน

วิชาไทย 32 ควรหาหนังสือที่อ่านง่าย และเหมาะกับวัยของนักเรียน
เนื้อหาวิชาคล้ายกับวิชาบังคับ

ควรมีการเชิญวิทยากรมาบรรยายเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนเป็นบางเรื่อง

ควรมีหนังสือประกอบการเรียน

เนื้อหาที่นำมาให้เรียนควรให้เหมาะกับชีวิตประจำวัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย